

**Порівняльна таблиця
до проекту Закону України про
внесення змін до Податкового кодексу України щодо податкової лібералізації**

Зміст положення (норми)	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта (пропозиції до другої редакції)
ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ	
РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	
Стаття 9. Загальнодержавні податки та збори	Стаття 9. Загальнодержавні податки та збори
9.1. До загальнодержавних податків належать: 9.1.1. податок на прибуток підприємств; 9.1.2. податок на доходи фізичних осіб; 9.1.3. податок на додану вартість; 9.1.4. акцизний податок; 9.1.5. екологічний податок; 9.1.6. рентна плата; 9.1.7. мито. 9.2. Відносини, пов'язані з установленням та справлянням мита, регулюються митним законодавством, якщо інше не передбачено цим Кодексом. 9.3. Зарахування загальнодержавних податків та зборів до державного і місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України. 9.4. Установлення загальнодержавних податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.	9.1. До загальнодержавних податків належать: 9.1.1. податок на виведений капітал; 9.1.2. податок на доходи фізичних осіб; 9.1.3. податок на додану вартість; 9.1.4. акцизний податок; 9.1.5. екологічний податок; 9.1.6. рентна плата; 9.1.7. мито. 9.2. Відносини, пов'язані з установленням та справлянням мита, регулюються митним законодавством, якщо інше не передбачено цим Кодексом. 9.3. Зарахування загальнодержавних податків та зборів до державного і місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України. 9.4. Установлення загальнодержавних податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.
Стаття 14. Визначення понять	Стаття 14. Визначення понять
14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні: норма відсутня	14.1. У цьому Кодексі поняття вживаються в такому значенні: 14.1.1². адміністратор електронного кабінету платника податків – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику або уповноважене ним державне підприємство, що належить до його сфери відання, відповідальний за організацію робіт з розробки програмного забезпечення електронного кабінету платника податків, за виконання всіх етапів життєвого циклу програмного забезпечення електронного кабінету платника податків, впровадження, функціонування, оновлення, модифікацію, усунення помилок, забезпечення цілісності та автентичності вихідного програмного коду електронного кабінету платника податків, а також за безпосереднє щоденне адміністрування електронного кабінету платника податків;

14.1.11. безнадійна заборгованість - заборгованість, що відповідає одній з таких ознак:

- а) заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк позовної давності;
- б) прострочена заборгованість померлої фізичної особи, за відсутності у неї спадкового майна, на яке може бути звернено стягнення;
- в) прострочена заборгованість осіб, які у судовому порядку визнані безвісно відсутніми, оголошені померлими;
- г) заборгованість фізичних осіб, прощена кредитором, ~~за винятком заборгованості осіб, пов'язаних з таким кредитором, та осіб, які перебувають (перебували) з таким кредитором у трудових відносинах;~~
- г) прострочена понад 180 днів заборгованість особи, розмір сукупних вимог кредитора за якою не перевищує мінімально встановленого законодавством розміру безспірних вимог кредитора для порушення провадження у справі про банкрутство, а для фізичних осіб - заборгованість, яка не перевищує 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб);
- д) актив у вигляді корпоративних прав або не боргових цінних паперів, емітента яких визнано банкрутом або припинено як юридичну особу у зв'язку з його ліквідацією;
- е) сума залишкового призового фонду лотереї станом на 31 грудня кожного року;
- є) прострочена заборгованість фізичної або юридичної особи, не погашена внаслідок недостатності майна зазначеної особи, за умови, що дії щодо примусового стягнення майна боржника не призвели до повного погашення заборгованості;
- ж) заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійного лиха (форс-мажорних обставин), підтверджених у порядку, передбаченому законодавством;

14.1.11. безнадійна заборгованість - заборгованість, що відповідає одній з таких ознак:

- а) заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк позовної давності;
- б) прострочена заборгованість померлої фізичної особи, за відсутності у неї спадкового майна, на яке може бути звернено стягнення;
- в) прострочена заборгованість осіб, які у судовому порядку визнані безвісно відсутніми, оголошені померлими;
- г) заборгованість фізичних осіб, прощена кредитором;
- г) прострочена понад 180 днів заборгованість особи, розмір сукупних вимог кредитора за якою не перевищує мінімально встановленого законодавством розміру безспірних вимог кредитора для порушення провадження у справі про банкрутство, а для фізичних осіб - заборгованість, яка не перевищує 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб);
- д) актив у вигляді корпоративних прав або не боргових цінних паперів, емітента яких визнано банкрутом або припинено як юридичну особу у зв'язку з його ліквідацією;
- е) сума залишкового призового фонду лотереї станом на 31 грудня кожного року;
- є) прострочена заборгованість фізичної або юридичної особи, не погашена внаслідок недостатності майна зазначеної особи, за умови, що дії щодо примусового стягнення майна боржника не призвели до повного погашення заборгованості;
- ж) заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійного лиха (форс-мажорних обставин), підтверджених у порядку, передбаченому законодавством;

з) заборгованість суб'єктів господарювання, визнаних банкрутами у встановленому законом порядку або припинених як юридичні особи у зв'язку з їх ліквідацією; 14.1.49. дивіденди – платіж у грошовій формі та/або у відмінній від грошової формі (в тому числі реінвестиція), що здійснюється юридичною особою - емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його чистого прибутку або нерозподіленого прибутку минулих років, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку. При цьому для цілей застосування пункту 57.1 статті 57 та розділу III цього Кодексу виплатою дивідендів також визнається: платіж, який здійснюється державним некорпоративним, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку з розподілом частини прибутку такого підприємства; платіж, який виплачується платником податку його власнику (власникам) або пов'язаним особам (не у зв'язку із оплатою товарів, робіт, послуг, виплатою роялті тощо), та який за своєю суттю є розподілом прибутку, але без оформлення його у вигляді виплати дивідендів; здійснення інвестицій за кордон	з) заборгованість суб'єктів господарювання, визнаних банкрутами у встановленому законом порядку або припинених як юридичні особи у зв'язку з їх ліквідацією; 14.1.49. дивіденди – платіж у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової, що здійснюється юридичною особою - емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, на підставі рішення вищого органу управління юридичної особи.
14.1.52². Договір про визнання електронних документів — публічний договір, який укладений між контролюючим органом та платником податків, шляхом приєднання останнього до договору, який регулює відносини, пов'язані з електронним документообігом, що виникають у процесі створення, відправлення, передавання, одержання, зберігання, оброблення, використання та знищення електронних документів. Умови договору про визнання електронних документів встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної податкової і митної політики;	14.1.52². виключено
14.1.56. виключено;	14.1.56. електронна адреса - адреса електронної пошти (e-mail адрес) – запис, що ідентифікує поштову скриньку платника податків, з якої приймаються

	податкові документи та на яку контролюючим органом направляються письмові документи в електронній формі.
Норма відсутня	14.1.56 ¹ . електронна ідентифікація – процес використання ідентифікаційних даних особи в електронній формі, які однозначно визначають фізичну, юридичну особу або представника юридичної особи;
Норма відсутня	14.1.56 ² . електронний кабінет платника податків – це персональне автоматизоване робоче місце платника податків, робота в якому здійснюється он-лайн (через мережу Інтернет у режимі реального часу) без використання спеціально встановленого клієнтського застосування. Електронний кабінет платника податків є захищеним, персоналізованим та безпечним електронним сервісом, який надає безконтактні способи взаємодії платників податків та контролюючих органів з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій з будь-яких та всіх питань, що виникають у зв'язку із реалізацією прав та обов'язків платника податків та/або контролюючого органу згідно із положеннями цього Кодексу;
14.1.71. звичайна ціна — ціна товарів (робіт, послуг), визначена сторонами договору, якщо інше не встановлено цим Кодексом. Якщо не доведено зворотне, вважається, що така звичайна ціна відповідає рівню ринкових цін. Це визначення не поширюється на операції, що визнаються контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу. У разі якщо ціни (націнки) на товари (роботи, послуги) підлягають державному регулюванню згідно із законодавством, звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайною ціною вважається ціна, визначена сторонами договору, але не нижче за мінімальну або індикативну ціну. Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта оцінки є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування. Під час проведення аукціону (публічних торгів) звичайною вважається ціна, яка складалася за результатами такого аукціону (публічних торгів), обов'язковість проведення якого передбачено законом.	14.1.71. звичайна ціна - грошовий вираз вартості товарів (робіт, послуг), необоротних активів, що визначається за наступними правилами в порядку їх черговості: а) не нижче ціни придбання товарів (робіт, послуг), а для необоротних активів - не нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються операції продажу (відчуження), ліквідації таких необоротних активів. У разі неможливості визначення зазначених показників, використовуються правила підпункту б) цього підпункту; б) не нижче середньозваженої ціни продажу (відчуження) товарів (робіт, послуг), яка визначається шляхом ділення: загальної суми доходу, отриманого платником податку від продажу (відчуження) відповідного товару (робіт, послуг), платникам податку непов'язаним особам протягом останніх трьох місяців, на кількість такого товару (робіт, послуг), від продажу якого (яких) був отриманий дохід. Середньозважена ціна продажу (відчуження) товарів (робіт, послуг), які залежать від сезонного коливання споживчого попиту, визначається шляхом ділення загальної суми доходу, отриманого платником податку від продажу (відчуження) відповідного

~~Якщо постачання товарів (робіт, послуг) здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерного контракту, звичайною ціною є ціна, яка відповідає форвардній або ф'ючерській ціні на дату укладення такого контракту.~~

~~Якщо продаж (відчуження) товарів, у тому числі майна, переданого у заставу позичальником з метою забезпечення вимог кредитора, здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу;~~

товару (робіт, послуг) непов'язаним особам протягом відповідного місяця попереднього року, на кількість такого товару (робіт, послуг,), від продажу якого (яких) був отриманий дохід. У разі неможливості визначення зазначених показників, використовуються правила підпункту в) цього підпункту;

в) ціна, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу.

Правила, встановлені підпунктами а), б), та в) цього підпункту, застосовуються послідовно в порядку їх черговості, але платник податку за власним вибором може застосувати підпункт в) цього підпункту без дотримання такої черговості.

У разі якщо ціни (націнки) на товари (роботи, послуги) підлягають державному регулюванню згідно із законодавством, звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайною ціною вважається ціна, визначена сторонами договору, але не нижче за мінімальну або індикативну ціну.

Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта оцінки є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування.

Під час проведення аукціону (публічних торгів) звичайною вважається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (публічних торгів), обов'язковість проведення якого передбачено законом.

Якщо постачання товарів (робіт, послуг) здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерного контракту, звичайною ціною є ціна, яка відповідає форвардній або ф'ючерській ціні на дату укладення такого контракту.

Якщо продаж (відчуження) товарів, у тому числі майна, переданого у заставу позичальником з метою забезпечення вимог кредитора,

	здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу. Під час проведення перевірки платника податку контролюючий орган має право надати запит щодо відповідності вартості товарів (робіт, послуг), необоротних активів рівню звичайної ціни, а платник податку зобов'язаний надати письмове пояснення щодо застосованого правила визначення звичайної ціни та інформацію щодо показників (даних та їх джерел), які були використані для цього. Обов'язок доведення того, що вартість товарів (робіт, послуг), необоротних активів не відповідає рівню звичайної ціни, покладається на контролюючий орган, який зобов'язаний доводити таку невідповідність виключно із застосуванням правил, встановлених цим підпунктом Кодексу. У разі відхилення вартості товарів (робіт, послуг), необоротних активів у податковому обліку платника податків у бік збільшення або зменшення від звичайних цін менше ніж на 20 відсотків, таке відхилення не може бути підставою для визначення (нарахування) податкового зобов'язання, коригування показників податкової звітності. База оподаткування визначена із застосуванням звичайних цін, використовується контролюючими органами для проведення розрахунку податкових зобов'язань, за результатами проведення перевірки.
14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації - неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на прибуток підприємств відповідно до пункту 133.4 статті 133 цього Кодексу;	14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації - неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на виведений капітал відповідно до пункту 133.3 статті 133 цього Кодексу;
Норма відсутня	14.1.144¹ письмовий документ - документ, створений на папері та/або в електронній формі, який підписаний електронним цифровим підписом з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронний цифровий підпис", складання та/або подання та/або надіслання якого передбачається цим Кодексом, нормативно-правовими актами, прийнятими у зв'язку із цим Кодексом, та/або пов'язане із реалізацією прав та обов'язків платника податків та/або контролюючих органів згідно із положеннями цього Кодексу, у тому числі, але не виключно: податкова декларація, звітність, податкова накладна, заява, скарга, звернення, заперечення, запит, реєстри, розрахунки та інші документи платника податків (в тому числі скановані

	електронні копії документів); рішення контролюючого органу про призначення перевірки, про опис майна у податкову заставу, про адміністративний арешт майна; акти та довідки про результати перевірки, податкове повідомлення-рішення з розрахунком податкового зобов'язання (за наявності) та штрафних (фінансових) санкцій, повідомлення про результати розгляду заяв, скарг, звернень, заперечень та запитів податкова вимога, повідомлення, витяги та/або виписки з баз даних контролюючих органів щодо платника податків, вивантажені з електронного кабінету платника податків дані, інформація та інші документи контролюючого органу (в тому числі скановані електронні копії документів);
14.1.165. податок, платник податку, оподаткування, оподатковуваний прибуток для цілей розділу III цього Кодексу - податок на прибуток підприємств, платник податку на прибуток підприємств, оподаткування податком на прибуток підприємств, прибуток, який підлягає оподаткуванню;	14.1.165. податок, платник податку, оподаткування, операція, для цілей розділу III цього Кодексу - податок на виведений капітал, платник податку на виведений капітал, оподаткування податком на виведений капітал, операція, яка підлягає оподаткуванню;
норма відсутня	14.1.182¹. помилка у програмному забезпеченні, у вихідному програмному коді для цілей статті 421 цього Кодексу - некоректна робота програмного забезпечення, яка змушує його виробляти неправильний або несподіваний результат, або призводить до непередбачених режимів роботи;
14.1.257. фінансова допомога - фінансова допомога, надана на безповоротній або поворотній основі. Безповоротна фінансова допомога - це: сума коштів, передана платнику податків згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів; сума безнадійної заборгованості, відшкодована кредитором позичальником після списання такої безнадійної заборгованості; сума заборгованості одного платника податків перед іншим платником податків , що не стягнута після закінчення строку позовної давності; основна сума кредиту або депозиту, що надані платнику податків без встановлення строків повернення такої основної суми, за винятком кредитів, наданих під безстрокові облігації, та депозитів до запитання у банківських установах, а також сума процентів, нарахованих на таку основну суму, але не сплачених (списаних).	14.1.257. фінансова допомога - це: сума коштів, передана (отримана) згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, в тому числі у вигляді благодійних внесків та пожертвувань; сума коштів, передана (отримана) у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення (поворотна фінансова допомога); основна сума кредиту, депозиту або позики, за винятком наданих банківськими чи фінансовими установами в межах їх звичайної діяльності.

Поворотна фінансова допомога - сума коштів, що надійшла платнику податків у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення;	
Стаття 16. Обов'язки платника податків 16.1. Платник податків зобов'язаний: ... 16.1.14. Відсутній	Стаття 16. Обов'язки платника податків 16.1. Платник податків зобов'язаний: ... 16.1.14. кожного робочого дня ознайомлюватися з повідомленнями (письмовими документами), що надходять на електронний кабінет платника податків.
Стаття 17. Права платника податків 17.1. Платник податків має право: 17.1.12. за методикою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, вести облік тимчасових та постійних податкових різниць, та використовувати дані такого обліку для складання декларації з податку на прибуток.	Стаття 17. Права платника податків 17.1. Платник податків має право: виключити
Стаття 20. Права контролюючих органів	Стаття 20. Права контролюючих органів
20.1. Контролюючі органи, крім державних податкових інспекцій, що здійснюють виключно функції сервісного обслуговування платників податків, мають право: ... 20.1.21. одержувати безоплатно від органів статистики дані, необхідні для використання у проведенні аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств, установ, організацій усіх форм власності; 20.1.36. звертатися до суду щодо нарахування та сплати податкових зобов'язань, коригування від'ємного значення об'єкта оподаткування або інших показників податкової звітності у результаті застосування звичайних цін; норма відсутня	20.1. Контролюючі органи, крім державних податкових інспекцій, що здійснюють виключно функції сервісного обслуговування платників податків, мають право: ... 20.1.21. одержувати безоплатно від органів статистики дані, необхідні для використання у проведенні аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств, установ, організацій усіх форм власності, в тому числі квартальну або річну фінансову звітність платників податків; 20.1.36. звертатися до суду щодо нарахування та сплати податкових зобов'язань, коригування показників податкової звітності у результаті застосування звичайних цін, правил статті 39 цього Кодексу; 20.1.40² звертатися до суду з позовом про скасування реєстрації платника єдиного податку фізичної особи – підприємця, у зв'язку із виявленням фактів, що свідчать про відповідність фізичної особи - підприємця одночасно двом або більше критеріям, зазначеним у підпункті 291.5.9 пункту 291.5 ст. 291 цього Кодексу, якщо протягом двох тижнів з моменту

20.1.42. проводити аналіз з метою забезпечення виконання функцій, визначених цим Кодексом; 20.1.43. здійснювати перевірку операцій з використання коштів неприбуткових організацій; 20.1.44. проводити перевірку правильності та повноти визначення доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування згідно з бухгалтерським обліком відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;	отримання юридичною або фізичною особою підприємцем, а також платником єдиного податку фізичною особою – підприємцем письмового повідомлення, в якому наводяться факти, що свідчать про фактичні трудові відносини між вказаними особами, такі особи не укладуть трудовий договір. 20.1.42. проводити аналіз з метою забезпечення виконання функцій, визначених цим Кодексом; 20.1.43. здійснювати перевірку операцій з використання коштів неприбуткових організацій; 20.1.44 здійснювати перевірку своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податку на виведений капітал. Така перевірка проводиться на підставі даних, визначених платником податків у фінансовій звітності, бухгалтерському обліку та документів платника податків щодо прийняття рішення про розподіл прибутку, виплату дивідендів, розрахунку платежів і операцій, прирівняних до виведення капіталу.
Стаття 39. Трансфертне ціноутворення	Стаття 39. Трансфертне ціноутворення
39.1. Принцип "витягнутої руки" 39.1.1. Платник податку, який бере участь у контрольованій операції, повинен визначати обсяг його оподатковуваного прибутку відповідно до принципу "витягнутої руки". 39.1.2. Обсяг оподатковуваного прибутку, отриманого платником податку, який бере участь в одній чи більше контрольованих операціях, вважається таким, що відповідає принципу "витягнутої руки", якщо умови зазначених операцій не відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях. 39.1.3. Якщо умови в одній чи більше контрольованих операціях не відповідають принципу "витягнутої руки", прибуток, який був би нарахований платнику податків в умовах контрольованої операції, що відповідає зазначеному принципу, включається до оподатковуваного прибутку платника податку. 39.1.4. Встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витягнутої руки" проводиться за методами, визначеними пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств.	39.1. Принцип "витягнутої руки" 39.1.1. Платник податку, який бере участь у контрольованій операції, повинен визначати базу оподаткування відповідно до принципу "витягнутої руки". 39.1.2. База оподаткування податком на виведений капітал, платника податку, який бере участь в одній чи більше контрольованих операціях, вважається такою, що відповідає принципу "витягнутої руки", якщо умови зазначених операцій не відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях. 39.1.3. Якщо умови в одній чи більше контрольованих операціях не відповідають принципу "витягнутої руки", сума донарахування (різниця між ціною операції та ціною, якій дорівнювала б операція в умовах контрольованої операції, що відповідає зазначеному принципу, якщо неврахування такої різниці призвело до зниження об'єкта оподаткування за операцією) підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал. 39.1.4. Встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витягнутої руки" проводиться за методами, визначеними пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на виведений капітал та інших випадках, передбачених цим Кодексом.

39.2. Контрольовані операції 39.2.1. Засади визначення операцій контрольованими: 39.2.1.1. Для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими операціями є: а) господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування сторін (сторони) таких операцій, що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами; б) зовнішньоекономічні господарські операції з продажу товарів через комісіонерів - нерезидентів. 39.2.1.2. Для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податків, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України. Операції з контрагентом, зареєстрованим у державі (на території), включеній до зазначеного переліку, визнаються контрольованими з дати включення держави (території) до такого переліку. Під час визначення переліку держав (територій) Кабінет Міністрів України враховує такі критерії: держави (території), у яких загальна ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижча, ніж в Україні; держави, з якими Україною не укладені міжнародні договори з положеннями про обмін інформацією. Затверджений Кабінетом Міністрів України перелік держав (територій) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну	39.2. Контрольовані операції 39.2.1. Засади визначення операцій контрольованими: 39.2.1.1. Для цілей нарахування податку на виведений капітал контрольованими операціями є: а) господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування сторін (сторони) таких операцій, що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами - нерезидентами; б) зовнішньоекономічні господарські операції з продажу товарів через комісіонерів - нерезидентів. 39.2.1.2. Для цілей нарахування податку на виведений капітал контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податків, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України, або нерезидент, який не підлягає оподаткуванню податком на прибуток підприємств (корпоративним податком) в державі своєї реєстрації, за умови, що принаймні один з учасників (власників) такого нерезидента, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України. Операції з контрагентом, який відповідає вказаним вище ознакам, визнаються контрольованими з дати включення держави (території) реєстрації контрагента або учасника (власника) контрагента до такого переліку. Під час визначення переліку держав (територій) Кабінет Міністрів України враховує такі критерії: держави (території), у яких загальна ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижча, ніж ставка податку на виведений капітал в Україні; держави, з якими Україною не укладені міжнародні договори з положеннями про обмін інформацією. Затверджений Кабінетом Міністрів України перелік держав (територій) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну
--	---

політику, оприлюднює щороку в офіційних друкованих виданнях та на своєму офіційному веб-сайті із зазначенням ставок податку на прибуток підприємств (корпоративний податок). Інформація про зміну ставок оприлюднюється протягом трьох місяців з дати їх зміни.

39.2.1.3. Для контрольованих операцій з вивезення у митному режимі експорту та/або ввезення у митному режимі імпорту товарів, що мають біржове котирування, встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витагнутої руки" з метою оподаткування доходів (прибутку, виручки) платників податків, що є сторонами контрольованої операції, здійснюється за методом порівняльної неконтрольованої ціни.

Для встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу "витагнутої руки" використовується діапазон цін на такі товари, що склалися на товарній біржі. Перелік товарів, що мають біржове котирування, та світових товарних бірж для кожної групи товарів визначається Кабінетом Міністрів України. Діапазон цін розраховується згідно з порядком, визначеним в абзаці четвертому підпункту 39.3.2.3 цієї статті, на підставі біржових котирувань відповідного товару за декаду, що передуює проведенню контрольованої операції.

Зазначені ціни підлягають коригуванню з урахуванням обсягу контрольованої операції, умов оплати та постачання товарів, якісних характеристик, транспортних витрат.

У разі застосування платником податків для встановлення відповідності умов таких операцій принципу "витагнутої руки" методів, зазначених у підпунктах 39.3.1.2 - 39.3.1.5 підпункту 39.3.1 пункту 39.3 статті 39 цього Кодексу, платник податків повинен до 1 травня року, що настає за звітним, подати до контролюючого органу, в якому він перебуває на обліку, письмову інформацію в довільній формі, в якій зазначаються дані про всіх пов'язаних з платником податків осіб, які брали участь у ланцюгу купівлі-продажу таких товарів (до першого непов'язаного контрагента).

Інформація повинна містити дані про рівень показників рентабельності пов'язаних осіб відповідно до застосованого платником податків методу встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витагнутої руки".

У разі коли платник податків не подасть таку інформацію або подана інформація не містить усіх даних, достатніх для перевірки відповідності умов

політику, оприлюднює щороку в офіційних друкованих виданнях та на своєму офіційному веб-сайті із зазначенням ставок податку на прибуток підприємств (корпоративний податок). Інформація про зміну ставок оприлюднюється протягом трьох місяців з дати їх зміни.

39.2.1.3. Для контрольованих операцій з вивезення у митному режимі експорту та/або ввезення у митному режимі імпорту товарів, що мають біржове котирування, встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витагнутої руки" з **метою оподаткування податком на виведений капітал операцій** платників податків, що є сторонами контрольованої операції, здійснюється за методом порівняльної неконтрольованої ціни.

Для встановлення відповідності умов контрольованих операцій принципу "витагнутої руки" використовується діапазон цін на такі товари, що склалися на товарній біржі. Перелік товарів, що мають біржове котирування, та світових товарних бірж для кожної групи товарів визначається Кабінетом Міністрів України. Діапазон цін розраховується згідно з порядком, визначеним в абзаці четвертому підпункту 39.3.2.3 цієї статті, на підставі біржових котирувань відповідного товару за декаду, що передуює проведенню контрольованої операції.

Зазначені ціни підлягають коригуванню з урахуванням обсягу контрольованої операції, умов оплати та постачання товарів, якісних характеристик, транспортних витрат.

У разі застосування платником податків для встановлення відповідності умов таких операцій принципу "витагнутої руки" методів, зазначених у підпунктах 39.3.1.2 - 39.3.1.5 підпункту 39.3.1 пункту 39.3 статті 39 цього Кодексу, платник податків повинен до **1 жовтня** року, що настає за звітним, подати до контролюючого органу, в якому він перебуває на обліку, письмову інформацію в довільній формі, в якій зазначаються дані про всіх пов'язаних з платником податків осіб, які брали участь у ланцюгу купівлі-продажу таких товарів (до першого непов'язаного контрагента).

Інформація повинна містити дані про рівень показників рентабельності пов'язаних осіб відповідно до застосованого платником податків методу встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу "витагнутої руки".

У разі коли платник податків не подасть таку інформацію або подана інформація не містить усіх даних, достатніх для перевірки відповідності умов

контрольованої операції принципу "витягнутої руки", контролюючий орган має право визначити рівень ціни контрольованої операції, що відповідає принципу "витягнутої руки", за методом порівняльної неконтрольованої ціни самостійно.

39.2.1.4. Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, зокрема, але не виключно:

операції з товарами, такими як сировина, готова продукція тощо;

операції з надання послуг;

операції з нематеріальними активами, такими як роялті, ліцензії, плата за використання патентів, товарних знаків, ноу-хау тощо, а також з будь-якими іншими об'єктами інтелектуальної власності;

фінансові операції, включаючи лізинг, участь в інвестиціях, кредитах, комісії за гарантію тощо;

операції з купівлі чи продажу корпоративних прав, акцій або інших інвестицій, купівлі чи продажу довгострокових матеріальних і нематеріальних активів.

39.2.1.5. Якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків і його пов'язаною особою - нерезидентом, передбачених підпунктами 39.2.1.1, 39.2.1.2, 39.2.1.3 підпункту 39.2.1 цього пункту, право власності на предмет такої операції перш ніж перейти від платника податків до пов'язаної особи - нерезидента (у разі експортних операцій) або перш ніж перейти від пов'язаної особи - нерезидента до платника податків (у разі імпорتنих операцій) переходить до однієї або декількох непов'язаних осіб, така операція для цілей оподаткування податком на прибуток підприємств вважається контрольованою операцією між платником податків та його пов'язаною особою - нерезидентом, якщо ці непов'язані особи:

не виконують в такій сукупності операцій істотних функцій, пов'язаних з придбанням (продажем) товарів (робіт, послуг), між пов'язаними особами;

не використовують в такій сукупності операцій істотних активів та/або не приймають на себе істотних ризиків для організації придбання (продажу) товарів (робіт, послуг) між пов'язаними особами.

контрольованої операції принципу "витягнутої руки", контролюючий орган має право визначити рівень ціни контрольованої операції, що відповідає принципу "витягнутої руки", за методом порівняльної неконтрольованої ціни самостійно.

39.2.1.4. Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на **виведений капітал** платника податків, зокрема, але не виключно:

операції з товарами, такими як сировина, готова продукція тощо;

операції з надання послуг;

операції з нематеріальними активами, такими як роялті, ліцензії, плата за використання патентів, товарних знаків, ноу-хау тощо, а також з будь-якими іншими об'єктами інтелектуальної власності;

фінансові операції, включаючи лізинг, участь в інвестиціях, кредитах, комісії за гарантію тощо;

операції з купівлі чи продажу корпоративних прав, акцій або інших інвестицій, купівлі чи продажу довгострокових матеріальних і нематеріальних активів.

39.2.1.5. Якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків і його пов'язаною особою - нерезидентом, передбачених підпунктами 39.2.1.1, 39.2.1.2, 39.2.1.3 підпункту 39.2.1 цього пункту, право власності на предмет такої операції перш ніж перейти від платника податків до пов'язаної особи - нерезидента (у разі експортних операцій) або перш ніж перейти від пов'язаної особи - нерезидента до платника податків (у разі імпорتنих операцій) переходить до однієї або декількох непов'язаних осіб, така операція для цілей оподаткування **податком на виведений капітал** вважається контрольованою операцією між платником податків та його пов'язаною особою - нерезидентом, якщо ці непов'язані особи:

не виконують в такій сукупності операцій істотних функцій, пов'язаних з придбанням (продажем) товарів (робіт, послуг), між пов'язаними особами;

не використовують в такій сукупності операцій істотних активів та/або не приймають на себе істотних ризиків для організації придбання (продажу) товарів (робіт, послуг) між пов'язаними особами.

Для цілей цього підпункту під істотними функціями та активами розуміються функції, які пов'язані особи не могли б виконати самостійно у своїй звичайній діяльності без залучення інших осіб та використання активів таких осіб. Під істотними ризиками розуміються ризики, прийняття яких є обов'язковим для ділової практики таких операцій. 39.4.2. Платники податків, обсяг контрольованих операцій яких з одним контрагентом перевищує 5 млн гривень (без урахування податку на додану вартість), зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, що настає за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису. 39.4.5. Запит надсилається не раніше 1 травня року, що настає за календарним роком, в якому таку контрольовану операцію (операції) було здійснено.	Для цілей цього підпункту під істотними функціями та активами розуміються функції, які пов'язані особи не могли б виконати самостійно у своїй звичайній діяльності без залучення інших осіб та використання активів таких осіб. Під істотними ризиками розуміються ризики, прийняття яких є обов'язковим для ділової практики таких операцій. 39.4.2 Платники податків, обсяг контрольованих операцій яких з одним контрагентом перевищує 5 млн гривень (без урахування податку на додану вартість), зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 жовтня року, що настає за звітним, засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису. 39.4.5. Запит надсилається не раніше 1 жовтня року, що настає за календарним роком, в якому таку контрольовану операцію (операції) було здійснено.
РОЗДІЛ II. АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ, ПЛАТЕЖІВ	
ГЛАВА 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	
Стаття 42. Листування з платником податків	Стаття 42. Листування з платником податків
42.2. Документи вважаються належним чином врученими, якщо вони надіслані за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручені платнику податків або його законному чи уповноваженому представникові. 42.4. З платниками податків, які подають звітність в електронній формі, листування з контролюючими органами може здійснюватися засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису. норми відсутні	42.2. Документи вважаються належним чином врученими, якщо вони надіслані за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення, особисто вручені платнику податків (його представнику) або надіслані у порядку, визначеному пунктом 42.4 цієї статті. 42.4. З платниками податків, які подають звітність в електронній формі, листування контролюючих органів здійснюється засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог закону щодо електронного документообігу та електронного цифрового підпису шляхом ОДНОЧАСНОГО направлення в робочий день письмових документів на електронний сервіс платника податків та його електронну адресу (адреси). Датою вручення платнику податків письмового документа є перший робочий день отримання контролюючим органом квитанції у текстовому

На вимогу платника податків, який отримав документ в електронній формі, контролюючий орган надає такому платнику податків відповідний документ у паперовій формі протягом трьох робочих днів з дня надходження відповідної вимоги (в письмовій або електронній формі) платника податків.	форматі, яка в автоматизованому порядку відправляється з електронного сервісу платника податків протягом операційного дня. У разі якщо контролюючий орган не направив письмовий документ платнику податків на його електронну адресу (адреси) в порядку передбаченому абзацом першим цього пункту, документ вважається не врученим платнику податків. У разі неотримання контролюючим органом протягом операційного дня з електронного кабінету платника податків квитанції у текстовому форматі, письмові документи повинні бути надіслані за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручені платнику податків (його представнику). На вимогу платника податків, який отримав документ в електронній формі, контролюючий орган надає такому платнику податків відповідний документ у паперовій формі протягом трьох робочих днів з дня надходження відповідної вимоги (в письмовій або електронній формі) платника податків.
норма відсутня	Стаття 42¹. Електронний кабінет платника податків
	42¹.1. Електронний кабінет платника податків створюється та функціонує за такими принципами: 1) прозорість, що означає обов’язкову публікацію технічного завдання на розробку програмного забезпечення електронного кабінету платника податків та алгоритмів роботи цього програмного забезпечення, настанови для програміста та адміністратора на офіційному веб-сайті адміністратора електронного кабінету платника податків із забезпеченням цілісності та автентичності алгоритмів роботи програмного забезпечення електронного кабінету платника податків; 2) контрольованість, що означає можливість незалежної перевірки коректності роботи електронного кабінету платника податків через тестового платника (платників) на базі спеціально створеного тестового майданчику на веб-сайті адміністратора електронного кабінету платника податків; відсутності помилок у програмному забезпеченні, відхилень алгоритмів вихідного програмного коду від завдань, закріплених в технічному завданні на його розробку; перевірку несанкціонованого

втручання у роботу програмного забезпечення електронного кабінету платника податків, що означає порушення цілісності та автентичності вихідного програмного коду;

3) інтеграція із системами, що використовуються платниками податків, що означає наявність API програмного інтерфейсу для електронного обміну даними (EDI - Electronic data interchange);

4) своєчасність усунення помилок, що означає публікацію на веб-сайті адміністратора електронного кабінету платника податків реєстру помилок, виявлених платниками податків, перевірку таких повідомлень та усунення помилок у встановлені цим Кодексом строки;

5) автоматичність, що означає повну автоматизацію процесів створення, прийняття, оброблення, зберігання письмових документів, оброблення та відображення даних (показників) письмових документів та інших облікових даних платника податків;

6) зручність, що означає зрозумілий для платника податків інтерфейс електронного сервісу, який забезпечує доступ до всіх даних про такого платника податків та/або податкових документів стосовно такого платника податків он-лайн (через мережу Інтернет у режимі реального часу);

7) доступність, що означає безоплатне користування базовими сервісами всіма без виключення платниками податків. Порядок визначення базового сервісу визначається та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Користування додатковими сервісами є оплатним відповідно до положень чинного законодавства України щодо надання адміністративних послуг;

8) спрощення взаємодії платників податків та контролюючого органу та прискорення документообігу між ними;

9) здійснення автоматичної фіксації дати і часу відправки, отримання письмових документів через електронний кабінет платника податків та будь-якої зміни даних, доступних в електронному кабінеті платника податків, за допомогою електронних позначок часу. Інформація щодо дати і часу надсилання та отримання письмових документів, іншої кореспонденції, із ідентифікацією відправника та отримувача зберігається безстроково і може бути отримана через електронний кабінет платника податків у вигляді електронного документу, в тому числі у вигляді квитанції у текстовому форматі;

10) збереження за платниками податків під час використання електронного кабінету платника податків усіх прав та можливостей, передбачених цим Кодексом;

11) заборона на створення обмежень у функціонуванні та/або можливостей використання платниками податків електронного кабінету платника податків, що передбачені цим Кодексом.

42^{1.2}. Електронний кабінет платника податків забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків згідно з цим Кодексом та прийнятих у зв'язку із ним нормативно-правових актів, зокрема:

- 1) перегляду в режимі реального часу всієї інформації з баз даних стосовно платника податків, що ведуться контролюючими органами, включаючи дані оперативного обліку податків та зборів (в тому числі дані карток особових рахунків), дані системи електронного адміністрування податку на додану вартість, а також одержання такої інформації у вигляді письмового документу, який формується автоматично шляхом вивантаження відповідної інформації з електронного кабінету платника податків із накладенням електронного цифрового підпису та електронної печатки контролюючого органу;**
- 2) проведення звірення розрахунків платників податків з Державним та місцевими бюджетами, а також одержання письмового документу, що підтверджує стан розрахунків, який формується автоматично шляхом вивантаження відповідної інформації з електронного кабінету платника податків із накладенням електронного цифрового підпису та електронної печатки контролюючого органу;**
- 3) управління сумами помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань відповідно до положень цього Кодексу;**
- 4) автоматичного визначення обов'язкових для заповнення та подання форм податкової звітності та рахунків для сплати податків і зборів конкретного платника податків;**
- 5) заповнення, перевірку та подання податкових декларацій, звітності до контролюючого органу;**
- 6) реєстрації податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних та акцизних накладних в Єдиному реєстрі акцизних накладних;**
- 7) доступу платників податків до системи електронного адміністрування податку на додану вартість в розрізі поточних значень всіх доданків та від'ємників, передбачених п. 200^{1.3} статті 200¹ цього Кодексу в режимі перегляду у реальному часі та доступу до даних Єдиного реєстру податкових накладних, включаючи можливість формування, перевірки та підтвердження податкових накладних, складених платником податку чи його контрагентами за вчиненими між ними правочинами, для цілей формування податкового кредиту платником податків, перевірки та**

визначення дати і часу реєстрації таких накладних та/або розрахунків коригування, а також перегляд інформації про незареєстровані податкові накладні та/або розрахунки коригування до них, подані на реєстрацію платником податку, із зазначенням причини відмови у їх реєстрації;

8) оперативне інформування платників податків щодо призначення, ходу та результатів його перевірок, передбачених цим Кодексом, в тому числі, але не виключно, отримання наказу про призначення перевірки; отримання акта або довідки, яким оформлені результати перевірки;

9) забезпечення можливості адміністративного оскарження будь-яких рішень контролюючих органів, в тому числі, але не виключно, подання заперечень на акт або довідку, якими оформлені результати перевірки; подання скарги на податкове повідомлення-рішення або інше рішення, дію або бездіяльність контролюючого органу, в тому числі до контролюючого органу вищого рівня;

10) інформування щодо статусу контрагентів за публічно доступними даними інформаційних ресурсів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, включаючи надання інформації про контрагентів платника податків, щодо яких прийнято рішення про ліквідацію юридичної особи, про анулювання реєстрації платника податку на додану вартість, або яких притягнуто до відповідальності за порушення законів з питань оподаткування (виключно після остаточного узгодження санкцій та зобов'язань);

11) взяття на облік, зняття з обліку, переходу на спеціальні режими оподаткування та інших реєстраційних дій;

12) подання повідомлення про виявлені помилки в роботі електронного кабінету платника податків;

13) забезпечення взаємодії платників податків з контролюючими органами з інших питань, передбачених цим Кодексом.

42¹.3. Всі права на програмне забезпечення електронного кабінету платника податків належать державі.

42¹.4. Платники податків та контролюючі органи мають доступ до електронного кабінету платника податків на правах користувача, без права адміністрування програмного забезпечення електронного кабінету платника податків.

42¹.5. Платник податку стає користувачем електронного кабінету платника податків після проходження електронної ідентифікації з використанням електронного цифрового підпису або BankID (виключно фізичними

особами, що не зареєстровані як суб'єкти господарювання), безпосередньо в такому кабінеті.

Контролюючому органу забороняється вимагати від платника податків вчиняти додаткові дії, які не передбачені цим пунктом, для того, щоб платнику податків отримати право бути користувачем електронного кабінету платника податків.

Починаючи з дня, наступного за днем електронної ідентифікації платника податку в електронному кабінеті, вся взаємодія контролюючого органу з платником податків – юридичною особою або фізичною особою-підприємцем, яка не передбачає необхідності безпосередньої участі або присутності представників платника податків або контролюючих органів, здійснюється виключно через електронний кабінет таких платників податків. Платники податків-фізичні особи мають право самостійно визначати порядок взаємодії із контролюючим органом, про що роблять відповідну позначку в електронному кабінеті платника податків.

42¹.6. Платник податків може отримати будь-який документ, який має бути виданий контролюючим органом згідно з законодавством України, або будь-яку інформацію з баз даних контролюючого органу щодо такого платника податків шляхом вивантаження відповідної інформації з електронного кабінету платника податків із накладенням електронного цифрового підпису та електронної печатки контролюючого органу.

42¹.7. У разі виявлення платником податків помилок у роботі електронного кабінету платника податків він має право надіслати через електронний кабінет платника податків повідомлення адміністратору про виявлену помилку.

42¹.8. Адміністратор зобов'язаний здійснити перевірку наявності помилки згідно з повідомленням платника податків протягом трьох робочих днів, наступних за днем надходження відповідного повідомлення, про результати якої повідомити платника податків у цей же строк. Якщо адміністратор визнає наявність помилки, він зобов'язаний усунути таку помилку протягом 48 годин з моменту перевірки повідомлення платника податків та направлення відповіді платнику податків про її результати. Якщо така помилка призводить до порушення прав платників податків або передбачає притягнення платників податків до відповідальності, адміністратор повідомляє всіх платників податків через електронний кабінет платника

податків про існування такої помилки та про час, необхідний для її усунення і відновлення порушених прав платників податків.

42¹.9. Платник податків звільняється від відповідальності у разі, якщо у роботі електронного кабінету платника податків виявлена помилка і така помилка визнана адміністратором електронного кабінету платника податків. Якщо порушення податкового законодавства спричинені такими помилками у роботі електронного кабінету платника податків, контролюючим органам забороняється визначати платнику податків грошове зобов'язання, застосовувати штрафні санкції та нараховувати пеню, ініціювати притягнення платника податків та/або його посадових осіб до адміністративної, кримінальної відповідальності.

42¹.10. Якщо адміністратор не надсилає відповіді про результати перевірки повідомлення про помилку у встановлений цим Кодексом строк або заперечує наявність помилки у програмному забезпеченні електронного кабінету платника податків, платник податків має право звернутися до осіб, уповноважених здійснювати незалежну перевірку коректності роботи електронного кабінету платника податків через тестового платника (платників) на базі спеціально створеного тестового майданчику на веб-сайті адміністратора електронного кабінету платника податків, критерії (вимоги) до яких встановлюються Кабінетом Міністрів України. Якщо в ході тестування буде встановлена помилка в роботі електронного кабінету платника податків (включаючи помилки алгоритмів програмного забезпечення), такі уповноважені особи повідомляють про це адміністратора електронного кабінету платника податку. Направлене повідомлення автоматично включається в реєстр помилок, виявлених особами, уповноваженими здійснювати незалежну перевірку коректності роботи електронного кабінету платника податків, який публікується на веб-ресурсі адміністратора у публічному доступі. Адміністратор зобов'язаний усунути виявлену помилку протягом 48 годин з моменту отримання повідомлення від таких уповноважених осіб. Якщо така помилка призводить до порушення прав платників податків або передбачає притягнення платників податків до відповідальності, адміністратор повідомляє всіх платників податків через електронний кабінет платника податків про існування такої помилки та про час, необхідний для її усунення і відновлення порушених прав платників податків.

42¹.11. Якщо помилка, що виявлена особами, уповноваженими здійснювати незалежну перевірку коректності роботи електронного кабінету платника

	податків, не буде усунена адміністратором у встановлений підпунктом 42 ^{1.10} статті 42 цього Кодексу строк, то платник податків має право звернутися до суду за захистом своїх прав та охоронюваних інтересів, про що повідомляє контролюючий орган та адміністратора через електронний кабінет платника податків. Протягом всього часу судового розгляду такого звернення платника податків контролюючим органам забороняється визначати платнику податків грошове зобов'язання, застосовувати штрафні санкції та нараховувати пеню, ініціювати притягнення платника податків та/або його посадових осіб до адміністративної, кримінальної відповідальності за порушення податкового законодавства, спричинені помилкою у роботі електронного кабінету платника податків.
Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності	Стаття 44. Вимоги до підтвердження даних, визначених у податковій звітності
44.2. Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності . Платники податку, які відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності, при застосуванні положень цього Кодексу, в яких міститься посилаання на положення (стандарти) бухгалтерського обліку, застосовують відповідні міжнародні стандарти фінансової звітності.	44.2. Для обрахунку об'єкта оподаткування платник податку на виведений капітал використовує первинні документи та інші документи, що підтверджують здійснення операцій.
Стаття 45. Податкова адреса	Стаття 45. Податкова адреса
... норма відсутня	... 45.3. У разі якщо платник податків подає звітність в електронній формі він зобов'язаний повідомити контролюючому органу свою електронну адресу (адреси, не більше трьох).
46.2. Платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність (крім малих підприємств) у порядку, передбаченому для подання податкової декларації. Платники податку на прибуток, малі підприємства, віднесені до таких відповідно до Господарського кодексу України, подають разом з річною податковою декларацією річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації. Абзац третій виключено.	46.2. Абзац перший та другий виключити. Абзац третій виключено.

Неприбуткові підприємства, установи та організації, визначені пунктом 133.4 статті 133 цього Кодексу, подають звіт про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики, у строки, передбачені для подання податкової декларації з податку на прибуток підприємств.	Неприбуткові підприємства, установи та організації, визначені пунктом 133.3 статті 133 цього Кодексу, подають звіт про використання коштів неприбуткової організації за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики, у строки, встановлені для подання податкової звітності за річний податковий (звітний) період.
ГЛАВА 4. ВИЗНАЧЕННЯ СУМИ ПОДАТКОВИХ ТА/АБО ГРОШОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ, ПОРЯДОК ЇХ СПЛАТИ ТА ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ КОНТРОЛЮЮЧИХ ОРГАНІВ	
Стаття 57. Строки сплати податкового зобов'язання	Стаття 57. Строки сплати податкового зобов'язання
57.1. Платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Кодексом для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених цим Кодексом. У разі, якщо платник податків виплачує дивіденди до настання граничних строків подання податкової декларації за податковий (звітний) період, за який виплачуються дивіденди, та/або до настання граничних строків сплати узгодженого грошового зобов'язання з податку на прибуток з суми таких дивідендів, платник податків зобов'язаний сплатити авансовий внесок з податку на прибуток у розмірі ставки, встановленої пунктом 137.1 статті 137 цього Кодексу, нарахованої на суму дивідендів до/або на день такої фактичної виплати. Податковий агент зобов'язаний сплатити суму податкового зобов'язання (суму нарахованого (утриманого) податку), самостійно визначеного ним з доходу, що виплачується на користь платника податку - фізичної особи та за рахунок такої виплати, у строки, передбачені цим Кодексом. Суму податкового зобов'язання, визначену у митній декларації, платник податків зобов'язаний сплатити до/або на день подання митної декларації.	57.1. Платник податків зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Кодексом для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених цим Кодексом. Абзац другий виключено Податковий агент зобов'язаний сплатити суму податкового зобов'язання (суму нарахованого (утриманого) податку), самостійно визначеного ним з доходу, що виплачується на користь платника податку - фізичної особи та за рахунок такої виплати, у строки, передбачені цим Кодексом. Суму податкового зобов'язання, визначену у митній декларації, платник податків зобов'язаний сплатити до/або на день подання митної декларації.

Стаття 72. Збір податкової інформації	Стаття 72. Збір податкової інформації
72.1. Для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла: 72.1.1. від платників податків та податкових агентів, зокрема інформація: 72.1.1.1. що міститься в податкових деклараціях, розрахунках, звітах про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації, визначеної пунктом 133.4 статті 133 цього Кодексу, інших звітних документах; 72.1.1.2. що міститься у наданих великими платниками податків в електронній формі копіях документів з обліку доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинних документах, які ведуться в електронній формі, реєстрах бухгалтерського обліку, фінансовій звітності, інших документах, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів;	72.1. Для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла: 72.1.1. від платників податків та податкових агентів, зокрема інформація: 72.1.1.1. що міститься в податкових деклараціях, розрахунках, звітах про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації, визначеної пунктом 133.4 статті 133 цього Кодексу, інших звітних документах; 72.1.1.2. що міститься у наданих великими платниками податків в електронній формі копіях документів, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинних документах, які ведуться в електронній формі, інших документах, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів;
Стаття 92. Узгодження операцій із заставленим майном	Стаття 92. Узгодження операцій із заставленим майном
92.1. Платник податків зберігає право користування майном, що перебуває у податковій заставі, якщо інше не передбачено законом. Платник податків може відчужувати майно, що перебуває у податковій заставі, тільки за згодою контролюючого органу, а також у разі, якщо контролюючий орган впродовж десяти днів з моменту отримання від платника податків відповідного звернення не надав такому платнику податків відповіді щодо надання (ненадання) згоди. У разі якщо в податковій заставі перебуває лише готова продукція, товари та товарні запаси, платник податків може відчужувати таке майно без згоди контролюючого органу за кошти за цінами, що не є меншими за звичайні, та за умови, що кошти від такого відчуження будуть направлені в повному обсязі в рахунок виплати заробітної плати, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або погашення податкового боргу.	92.1. Платник податків зберігає право користування майном, що перебуває у податковій заставі, якщо інше не передбачено законом. Платник податків може відчужувати майно, що перебуває у податковій заставі, тільки за згодою контролюючого органу, а також у разі, якщо контролюючий орган впродовж десяти днів з моменту отримання від платника податків відповідного звернення не надав такому платнику податків відповіді щодо надання (ненадання) згоди. У разі якщо в податковій заставі перебуває лише готова продукція, товари та товарні запаси, платник податків може відчужувати таке майно без згоди контролюючого органу за кошти за цінами, що не є меншими за звичайну ціну, правила визначення якої встановлені цим Кодексом, та за умови, що кошти від такого відчуження будуть направлені в повному обсязі в рахунок виплати заробітної плати, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або погашення податкового боргу.

РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ	РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ
Стаття 133. Платники податку 133.1. Платниками податку - резидентами є: 133.1.1. суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, визначених пунктами 133.4 та 133.5 цієї статті; 133.1.2. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України "Про Національний банк України". 133.1.3. Управитель фонду операцій з нерухомістю, який здійснює діяльність відповідно до Закону України "Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю" щодо операцій і результатів діяльності із довірчого управління, що здійснюється таким управителем через фонд. 133.2. Платниками податку - нерезидентами є: 133.2.1. юридичні особи, які утворені в будь-якій організаційно-правовій формі та отримують доходи з джерелом походження з України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України; 133.2.2. постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують агентські (представницькі) та інші функції стосовно таких нерезидентів чи їх засновників. 133.3. Постійне представництво до початку своєї господарської діяльності стає на облік в контролюючому органі за своїм місцезнаходженням у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Постійне представництво, яке розпочало свою господарську діяльність до реєстрації в контролюючому органі, вважається таким, що ухиляється від оподаткування, а одержані ним прибутки вважаються прихованими від оподаткування. Нерезиденти, що діють відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності	Стаття 133. Платники податку 133.1. Платниками податку - резидентами є суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім юридичних осіб, визначених пунктами 133.3 та 133.4 цієї статті. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України "Про Національний банк України". 133.2. Платниками податку - нерезидентами є постійні представництва нерезидентів, які здійснюють діяльність на території України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України та їх представництва з урахуванням наступного: 133.2.1 постійне представництво до початку своєї господарської діяльності стає на облік в контролюючому органі за своїм місцезнаходженням у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики. Порядок ведення реєстру постійних представництв нерезидентів встановлює Кабінет Міністрів України. Нерезиденти, що діють відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду "Укриття" в Україні та Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, Урядом України та Чорнобильською атомною електростанцією, можуть провадити свою господарську діяльність без реєстрації у контролюючому органі; 133.2.2 постійне представництво, яке розпочало свою господарську діяльність до реєстрації в контролюючому органі, подає податкову звітність за відповідний звітний податковий період з податку на виведений капітал з визначенням суми податкових зобов'язань, які постійне представництво повинно було б сплатити за умов своєчасної реєстрації, за винятком сум, які були сплачені резидентом відповідно до підпункту 133.2.3 цього пункту; 133.2.3 платник податку – резидент, який укладає з нерезидентом договір, на підставі якого будуть здійснюватися операції, передбачені пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, повинен пересвідчитись, чи виконав нерезидент вимоги статті 141 цього Кодексу до моменту укладання договору. Достатнім

Чорнобильського фонду "Укриття" в Україні та Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, Урядом України та Чорнобильською атомною електростанцією, можуть провадити свою господарську діяльність без реєстрації у контролюючому органі.

133.4. Не є платниками податку неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених цим пунктом.

133.4.1. Неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі - неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

установчі документи якої містять заборону розподілу отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб;

установчі документи якої передбачають передачу активів одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення). Положення цього абзацу не поширюється на об'єднання та асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків;

внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

133.4.2. Доходи (прибутки) неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

133.4.3. У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених цим пунктом, така неприбуткова організація зобов'язана подати у термін, визначений для місячного податкового (звітного) періоду, звіт про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації за період з початку року по останній день місяця, в якому вчинено таке порушення, та зазначити суму

підтвердженням виконання нерезидентом таких вимог є наявність інформації щодо такого нерезидента в реєстрі постійних представництв нерезидентів. У випадку, якщо нерезидент не виконав таких вимог, платник податку – резидент під час перерахування коштів та/або надання майна нерезиденту на виконання такого договору нараховує та сплачує податок відповідно до підпункту 137.1.12 статті 137 цього Кодексу. Зазначене правило поширюється також на постійне представництво нерезидента, яке укладає договори з нерезидентом.

133.3. Не є платниками податку неприбуткові підприємства, установи та організації у порядку та на умовах, встановлених цим пунктом.

133.3.1 Неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі - неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

а) утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

б) установчі документи якої містять заборону розподілу отриманих доходів (прибутків) або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб;

в) установчі документи якої передбачають передачу активів одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення), якщо інше не передбачене законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;

г) внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

133.3.2 Кошти отримані неприбутковою організацією використовуються виключно для реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами, а також фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації.

133.3.3 У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених цим пунктом щодо напрямів використання коштів, така неприбуткова організація зобов'язана подати у термін, визначений для місячного податкового

самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на прибуток. Податкове зобов'язання розраховується, виходячи із суми операції нецільового використання коштів. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

З першого дня місяця, наступного за місяцем, у якому вчинено таке порушення, до 31 грудня податкового (звітного) року неприбуткова організація зобов'язана щоквартально подавати до контролюючого органу квартальну фінансову і податкову звітність (з наростаючим підсумком) з податку на прибуток та сплачувати податок у термін, визначений для квартального періоду.

З наступного податкового (звітного) року така неприбуткова організація подає фінансову і податкову звітність та сплачує податок на прибуток у порядку, встановленому цим розділом для неприбуткових організацій - платників податку на прибуток.

133.4.4. Встановлення контролюючим органом відповідно до норм цього Кодексу факту використання неприбутковою організацією доходів (прибутків) для цілей інших, ніж передбачені установчими документами, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на прибуток підприємств, штрафних санкцій і пені відповідно до норм цього Кодексу. Податкові зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення.

133.4.5. Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру встановлює Кабінет Міністрів України.

133.4.6. До неприбуткових організацій, що відповідають вимогам цього пункту і не є платниками податку, зокрема, можуть бути віднесені:

бюджетні установи;

громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди;

спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб;

(звітного) періоду, декларацію з податку на виведений капітал за період, в якому відбулось таке недотримання, із зазначенням суми самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на виведений капітал. Податкове зобов'язання розраховується, виходячи із суми операції нецільового використання коштів. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій з першого числа першого місяця того податкового (звітного) періоду, протягом якого вчинено зазначеного вище порушення та підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал в загальному порядку.

133.3.4 Встановлення контролюючим органом відповідно до норм цього Кодексу факту використання неприбутковою організацією коштів для цілей інших, ніж передбачені установчими документами, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на виведений капітал, штрафних санкцій і пені відповідно до норм цього Кодексу. Податкові зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення.

133.3.5 Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру встановлює Кабінет Міністрів України.

133.3.6 До неприбуткових організацій, що відповідають вимогам цього пункту і не є платниками податку, зокрема, можуть бути віднесені:

а) бюджетні установи;

б) громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди;

в) спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб;

г) житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства);

житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, наступного за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства); об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації власників жилих будинків; професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання; сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів; інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам цього пункту. 133.5. Не є платниками податку суб'єкти господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV цього Кодексу.	д) об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації власників жилих будинків; е) професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання; ж) сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів; з) інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам цього пункту. 133.4. Не є платниками податку суб'єкти господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV цього Кодексу. 133.5. Неплатник податку - будь-яка особа (фізична або юридична, резидент чи нерезидент), за винятком визначених в пункті 133.1 та 133.2 цієї статті.
Стаття 134. Об'єкт оподаткування	Стаття 134. Об'єкт оподаткування 134.1. Об'єктом оподаткування є господарські операції, які призводять до вилучення (в тому числі шляхом їх недоотримання) коштів, товарів (в тому числі необоротних активів) з господарської діяльності платника податку, що здійснюється на території України. До таких господарських операцій відносяться: 134.1.1. Операції з виведення капіталу: а) виплата дивідендів на користь неплатника податку; б) виплата, у грошовій формі, та/або відмінній від грошової форми, яка здійснюється платником податку - резидентом (емітентом) на користь власника корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента – платника податку та/або пов'язаних з таким власником осіб, та яка за своєю суттю є розподілом прибутку, але без оформлення його у вигляді дивідендів, в

тому числі повернення внесків в сумі перевищення, що визначається за правилами статті 136 цього Кодексу;

в) виплата, у грошовій формі та/або відмінній від грошової форми, яка здійснюється державним некорпоратизованим, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку з розподілом частини прибутку такого підприємства.

134.1.2. Операції прирівняні до виведення капіталу:

а) виплати процентів, комісій (інших подібних платежів), що здійснюються на користь пов'язаних осіб - нерезидентів за договорами позики, кредиту, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

б) виплата коштів, що перераховуються страховиками або іншими резидентами на користь нерезидентів у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, включаючи страхові платежі в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

в) виплата фінансової допомоги неплатнику податку, безоплатне надання товарів, робіт, послуг неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

г) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової форми неприбутковою організацією не за призначенням;

д) виплата, що здійснюється у грошовій формі, та/або відмінній від грошової форми, у зв'язку з вкладенням в об'єкти інвестицій, які знаходяться за межами території України;

е) виплата роялті, в сумі визначеній за правилами статті 137 цього Кодексу;

ж) заборгованість за поставлені платником податку товари, роботи, послуги неплатнику податку почала відповідати ознакам безнадійної заборгованості;

з) суми коштів та/або вартість товару перерахованих (наданих) як внесок до статутного капіталу або в спільну діяльність, в довірче управління, якщо отримувачем таких коштів та/або вартості товару є особа – неплатник податку.

	134.1.3. Операції за якими здійснюється донарахування: а) здійснення операцій, які визнаються контрольованими за правилами статті 39 цього Кодексу; б) виплата роялті нерезидентам, зазначеним в підпункті 138.1.2 пункту 138.1 статті 138 цього Кодексу; в) здійснення операцій з продажу товарів (робіт, послуг) неплатникам податку (в тому числі суб'єктам господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначеними главою 1 розділу XIV цього Кодексу), фізичним особам, за винятком суб'єктів господарювання, що сплачують податок відповідно до розділу IV цього Кодексу.
Стаття 135. База оподаткування	Стаття 135. База оподаткування
	135.1 Basis of taxation is the monetary expression of the object of taxation, calculated according to the rules, determined by this section of the Code. In the case of the implementation of operations, which are the object of taxation in the form, different from the monetary one, the basis of taxation is the value of such payment, determined at the level of the usual price.
Стаття 136. Ставки податку	Стаття 136. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виведення капіталу
	136.1. Basis of taxation of operations with withdrawal of capital is determined as the sum: 136.1.1. Dividends, which are paid to the benefit of the taxpayer; payments in the monetary form, or/and different from the monetary form, which are paid to the taxpayer - resident (issuer) to the benefit of the owner of corporate rights, investment certificates and other valuable papers, which certify the right of ownership of the investor in shares (parts) in the company (assets) of the issuer - taxpayer or/and connected with such owner of persons, and which in essence are the distribution of income, but without the formalities of dividends; with exception: а) dividends, which are accrued to the benefit of the founder/owner of the legal entity - issuer in the form of shares (parts), on the condition, that the accrual is in no way changing the proportions (shares) of participation of all shareholders (owners)

у статутному фонді емітента, та в результаті якого збільшується статутний фонд емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів;

б) дивідендів чи іншої суми на користь фізичних осіб за акціями або іншими корпоративними правами юридичної особи – емітента, які мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка перевищує суму виплат, розраховану на будь-яку іншу акцію (корпоративне право), емітовану такою юридичною особою, які згідно із цим Кодексом з метою оподаткування прирівнюються до виплати заробітної плати з відповідним оподаткуванням;

в) платежу підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, на користь свого засновника, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці;

г) суми коштів та/або вартість товару перерахованих (наданих) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку (стає платником податку після реєстрації); в довірче управління особі, що є платником податку, як внесок у спільну діяльність, отриманий платником податку.

136.1.2. Коштів та/або вартості товарів, які повертаються власнику корпоративних прав, емітованих юридичною особою, що є платником податку - резидентом, в тому числі після повної і кінцевої ліквідації такої юридичної особи – емітента в сумі, що перевищує:

а) вартість внеску засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку з числа резидентів. Вартість внеску до статутного капіталу, здійснений за рахунок дивідендів, які нараховуються на користь засновника/власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), без фактичної виплати на користь власника, для цілей застосування цієї норми вважається (визначається) такою, що дорівнює нулю. Якщо внесок був здійснений у відмінній від грошової формі (крім випадку нарахування дивідендів на користь засновника/власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв)), то вартість такого внеску має

	підтверджуватися незалежною експертною оцінкою на момент його здійснення, в іншому випадку вважається, що вартість такого внеску дорівнює нулю; та/або б) вартість придбання акцій, часток, паїв. Вартість придбання акцій, часток, паїв враховується для розрахунку суми перевищення лише в тому випадку, якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження таких акцій, часток, паїв здійснювались на території України із сплатою застосовних в Україні податків. Якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження акцій, часток, паїв здійснювались не на території України та без врахування такої операції для цілей цього податку та/або податку на доходи фізичних осіб в Україні, то вважається, що вартість їх придбання дорівнює нулю; 136.1.3. Платежів у грошовій формі та/або відмінній від грошової форми, які здійснюється державним некорпоратизованим, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку з розподілом частини прибутку такого підприємства, якщо такі виплати не були оподатковані у зв'язку з здійсненням операції з виплати дивідендів. 136.1.4. Коштів та/або вартості товарів, які сплачуються (повертаються) в межах спільної діяльності та/або довірчого управління неплатнику податку - власнику коштів та/або товарів, наданих в спільну діяльність та/або довірче управління, в сумі, що перевищує суму коштів та/або вартість товарів, наданих в спільну діяльність та/або довірче управління.
Стаття 137. Порядок обчислення та сплати податку на прибуток підприємств	Стаття 137. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виплати прирівняних до виведеного капіталу платежів
	137.1. База оподаткування операцій з виплати прирівняних до виведеного капіталу платежів визначається як сума: 137.1.1. коштів, що перераховується пов'язаним особам – нерезидентам за договорами позики, кредиту, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, у вигляді процентів, комісій, інших подібних платежів, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, в межах позитивного значення суми, що обчислюється за наступною формулою: $\Sigma \text{ Коштів, що підлягає оподаткуванню} = \Sigma C - \Sigma C * K$ де: ΣC – сума сплачених протягом податкового (звітного) місяця процентів, комісій, інших подібних платежів, пов'язаних із залученням та/або

використанням коштів, за борговими зобов'язаннями, що виникли за операціями з пов'язаними особами – нерезидентами;

$K = \frac{1}{2}$ річної МаксСтавНБУ/ фактичну річну ставку по запозиченню. К округлюється до 3 знаку після коми.

МаксСтавНБУ - максимальний розмір процентної ставки, встановлений Національним банком України за зовнішніми запозиченнями резидентів для відповідного виду запозичення на останній день податкового (звітного) місяця, протягом якого платник податку здійснював виплату процентів, комісій, інших подібних платежів, пов'язаних із залученням та/або використанням коштів, за борговими зобов'язаннями, що виникли за операціями з пов'язаними особами – нерезидентами.

137.1.2. Коштів, що перераховується страховиками або іншими резидентами на користь нерезидентів у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, включаючи страхові платежі (страхові внески, страхові премії), за винятком:

а) суми коштів, що перераховуються у межах договорів страхування або перестрахування ризику, укладених безпосередньо із страховиками та перестраховиками - нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких відповідає вимогам, установленим національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (у тому числі через або за посередництвом перестрахових брокерів, які в порядку, визначеному такою національною комісією, підтверджують, що перестрахування здійснено в перестраховика, рейтинг фінансової надійності (стійкості) якого відповідає вимогам, установленим зазначеною національною комісією).

137.1.3. Вартості товарів, робіт, послуг, безплатно наданих неплатнику податку, із врахуванням положень підпункту 137.1.5 статті 137 цього Кодексу.

137.1.4. Фінансової допомоги, наданої платником податку неплатнику податку, яка не підлягає поверненню, або залишається неповернутою протягом 12 календарних місяців, починаючи з місяця, наступного за звітним місяцем, протягом якого була видана сума фінансової допомоги, за винятком:

а) сум фінансової допомоги, наданої неприбутковим організаціям, оподаткування яких регулюється нормами підпункту 137.1.5 статті 137 цього Кодексу;

б) сум фінансової допомоги, яка підлягає поверненню, наданої відповідно до положень колективного договору фізичній особі, яка перебуває в трудових відносинах з платником податку, та не є пов'язаною з таким платником податку особою. Зазначене виключення не застосовується, якщо фінансова допомога залишається неповернутою на момент припинення трудових відносин фізичної особи з платником податку.

137.1.5. Фінансової допомоги та/або вартості безплатно наданих товарів, робіт, послуг платником податку протягом календарного року неприбутковим організаціям, визначеним пунктом 133.3 статті 133 цього Кодексу, в розмірі, що перевищує 0,5 відсотків суми чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній звітний рік, за винятком:

а) наданої (наданих) платником податку, заснованого громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, на користь свого засновника, якщо в такого платника податку протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість інвалідів, які мають основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці такого платника податку.

137.1.6. Коштів та/або вартості товарів неприбуткової організації, використаних з порушенням вимог підпункту 133.3.2 пункту 133.3 статті 133 цього Кодексу.

137.1.7. Коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданого) у зв'язку з вкладенням в об'єкти інвестицій (створення юридичних осіб за кордоном, придбання корпоративних прав та цінних паперів іноземних емітентів, прав власності на нерухоме майно, розташоване за межами України, та в інших формах), які знаходяться за межами території України (будь-яке майно, в тому числі основні фонди, нематеріальні активи, корпоративні права, цінні папери та їх похідні), за винятком:

а) перерахування коштів для утримання власних представництв (філій) за кордоном згідно з їх кошторисом витрат (крім придбання за кордоном нерухомого майна); а також оплата членських (вступних) внесків до іноземних (міжнародних) організацій та установ, включаючи оплату участі в міжнародних системах транспорту, телекомунікацій і зв'язку тощо, страхових та медичних послуг. Порядок здійснення вищезазначених операцій визначається нормативними документами Національного банку України;

б) придбання товарів, в тому числі основних фондів, якщо вони імпортуються (ввозяться) на територію України протягом 360 днів з дня перерахування коштів (в тому числі, отриманих за договором комісії, доручення або інших аналогічних підставах) за кордон в оплату їх придбання, за виключенням випадків отримання індивідуальної ліцензії, якою встановлені інші строки імпорту (ввезення) товарів на територію України; а також придбання товарів, в тому числі основних фондів, з метою їх подальшого продажу за кордоном, виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з моменту перерахування коштів за кордон в оплату їх придбання.

137.1.8. Фінансової допомоги у вигляді кредиту, депозиту або позики, наданої платником податку банківській чи фінансовій установі, якщо відповідна сума (чи її частина) отримана за межами території України платником податку або пов'язаною з нею особою, як кредит, депозит, позика або в іншому вигляді на підставі подібних договорів від такої банківської чи фінансової установи та/або пов'язаної з нею особою.

137.1.9. Заборгованості за поставлені платником податку товари, роботи, послуги неплатнику податку, яка відповідає ознакам безнадійної заборгованості, за винятком сум заборгованості фізичних осіб - резидентів, щодо яких інформація була передана до контролюючого органу відповідно до пункту 140.15 статті 140 цього Кодексу.

137.1.10. Коштів та/або вартості майна, перерахованих (переданих) платником податку - резидентом, який здійснює діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, за винятком:

	а) суми коштів та/або вартості товару, які були надані нерезидентом для виконання договору та повертаються нерезиденту (або уповноваженій таким нерезиденту особі) у зв'язку з невиконанням договору; б) вартості товарів, які були закуплені за дорученням та за рахунок нерезидента. 137.1.11. Роялті, сплачених на користь неплательника податку протягом податкового (звітного) року, що перевищує 6 відсотків суми чистого доходу від реалізації товарів (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній звітний рік, за винятком суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України "Про телебачення і радіомовлення", а для банків - в обсязі, що перевищує 6 відсотків доходу від операційної діяльності за рік, що передуює звітному. Застосування норм цього підпункту здійснюється без врахування суми донарахування, яка оподатковується відповідно до підпунктом 138.1.2 пункту 138.1 статті 138 цього Кодексу. 137.1.12. Суми коштів та/або вартість товару перерахованих (наданих) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи неплательника податку; як внесок у спільну діяльність особі – неплательнику податку; в довірче управління особі – неплательнику податку. 137.1.13. Коштів та/або вартості товарів, робіт, послуг, перерахованих (переданих) платником податку – резидентом на користь нерезидента, який, в порушення вимог статі 141 цього Кодексу, проводить свою діяльність на території України без реєстрації постійного представництва або без залучення платника податку - резидента, який здійснює діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента.
Стаття 138. Різниця, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів	Стаття 138. Порядок визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій за якими здійснюється донарахування та випадки, коли донарахування не здійснюється
	138.1. База оподаткування операцій за якими здійснюється донарахування визначається як сума: 138.1.1 Перевищення ціни, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, над договірною (контрактною) вартістю реалізованих товарів (робіт, послуг) або сума перевищення договірної (контрактної) вартості придбаних товарів (робіт, послуг) над ціною, що відповідає принципу «витягнутої руки», визначеної за

правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, при здійсненні контрольованих операцій у випадках, визначених статтею 39 цього Кодексу.

138.1.2 Перевищення ціни, що відповідає принципу «вितягнутої руки», визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, над сумою роялті, яка сплачується на користь:

а) нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

б) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності щодо яких вперше виникли у резидента України;

в) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню у відношенні роялті в державі, резидентом якої він є.

138.1.3 Перевищення звичайної ціни, правила визначення якої встановлено цим Кодексом, над договірною (контрактною) вартістю реалізованих товарів (робіт, послуг) при здійсненні операцій з продажу товарів (робіт, послуг), необоротних активів, неплатникам податку (в тому числі суб'єктами господарювання, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначеними главою 1 розділу XIV цього Кодексу), фізичним особам, за винятком суб'єктів господарювання, що сплачують податок відповідно до розділу IV цього Кодексу.

138.2. Платник податку зобов'язаний самостійно перевірити відповідність ціни договору ціні, що відповідає принципу «вितягнутої руки», визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, або звичайній ціні та визначити різницю, яка складає суму донарахування. Якщо платник податку не здійснює донарахування, таке донарахування здійснює контролюючий орган.

138.3. Донарахування за операціями не здійснюються, якщо:

а) операція є контрольованою та її вартість відповідає рівню ціни, що відповідає принципу витягнутої руки, визначеної за правилами відповідно до статті 39 цього Кодексу, що обґрунтовано у звіті про контрольовані операції та відповідній документації, що подаються відповідно до статті 39 цього Кодексу; або

	б) операція не є контрольованою та її вартість підтверджується платником податків відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту; в) здійснюється операція з продажу товарів (робіт, послуг), зазначених в пункті 138.1.3 статті 138 цього Кодексу на території України кінцевому споживачу – фізичній особі, яка не є суб'єктом підприємницької діяльності, шляхом відкритої пропозиції (торговельні мережи, магазини, Інтернет сайти, тощо). Для цілей застосування підпункту б) підпункту 138.1.2 статті 138 цього Кодексу, у разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку.
Стаття 139. Різниці, що виникають при формуванні резервів (забезпечень)	Стаття 139. Ставка податку
	139.1 Ставка податку становить 20 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами статей 135-138 цього Кодексу.
Стаття 140. Різниці, які виникають при здійсненні фінансових операцій	Стаття 140. Порядок обчислення податку на виведений капітал та спеціальні правила щодо запобігання уникнення від оподаткування
	140.1. Платники податку самостійно визначають суми податку, що підлягають сплаті. Обов'язок щодо нарахування та сплати податку виникає у платника податку у випадку здійснення операції, що є об'єктом оподаткування цим податком, незалежно від того, на яких підставах (право власності, довірче управління, спільна діяльність, реалізація заставленого майна, управління фондом, виконання доручення, тощо) платник податку розпоряджається коштами або товарами (роботами, послугами), які використовуються в таких операціях. 140.2. Для цілей податку на виведений капітал застосовуються податкові (звітні) періоди календарний місяць, відповідно до пункту 140.6 цієї статті, та календарний рік, відповідно до пункту 140.9 цієї статті. Податковий (звітний)

період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду.

140.3. У разі, коли особа береться на облік податковим органом як платник цього податку всередині податкового (звітного) періоду, то перший звітний податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, та закінчується останнім календарним днем наступного податкового (звітного) періоду.

140.4. Якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого звітного податкового періоду), останнім податковим періодом вважається період, на який припадає дата такої ліквідації.

140.5. Форма звітності з податку на виведений капітал, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

140.6. У випадку здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування відповідно до підпунктів 134.1.1 та/або 134.1.2 статті 134 цього Кодексу протягом податкового (звітного) місяця, платник податку подає податкову звітність в строки, встановлені цим Кодексом для місячного податкового (звітного) періоду. Податкові зобов'язання визначаються у податковій звітності, яка подається за наслідками податкового (звітного) періоду місяць, протягом якого відбулась одна з подій:

140.6.1. сплата коштів та/або надання (передача ризиків, пов'язаних з правом власності, або результатів послуг) товарів (робіт, послуг);

140.6.2. заборгованість за поставлені платником податку товари, роботи, послуги неплатнику податку почала відповідати ознакам безнадійної заборгованості;

140.6.3. платник податку (пов'язана з ним особа), що перерахував до банку чи фінансової установи кошти як кредит, депозит, позику або в іншому вигляді на підставі подібних договорів на території України, за межами території України отримав відповідну суму (чи її частину), як кредит, депозит, позику або в іншому вигляді на підставі подібних договорів від такої банківської чи фінансової установи та/або пов'язаної з нею особою;

140.6.4. припинення трудових відносин платника податку з фізичною особою, яка отримала фінансову допомогу від платника податку відповідно до положень колективного договору, а сума коштів, отримана як фінансова допомога, залишається неповернутою (повністю або частково).

140.7. Сума податкових зобов'язань звітного періоду, визначена відповідно до статті 136 та підпункту 137.1.4 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, в межах її позитивного значення підлягає зменшенню на:

а) суму податку, сплаченого у попередніх періодах, у зв'язку з наданням фінансової допомоги, у випадку її повернення або часткового повернення платнику податку. При частковому поверненні суми фінансової допомоги, сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) місяця в межах податкового (звітного) року, протягом якого платнику податку була повернута сума фінансової допомоги;

б) сплачена сума податку на майно. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) місяця в межах двох податкових (звітних) років, починаючи з податкового (звітного) року, протягом якого був сплачений податок на майно.

140.8. Залишок сум, не врахованих у зменшення податкових зобов'язань відповідно до пункту 140.7 цієї статті протягом встановленого ним строку, не переноситься на зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів.

140.9. У випадку здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування відповідно до пункту 134.1.3 статті 134 цього Кодексу протягом податкового (звітного) року, платник податку подає податкову звітність для податкового (звітного) періоду рік в строки, встановлені цим Кодексом для подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу.

140.10. Податкова звітність не складається та не подається у разі відсутності у податковому (звітному) періоді операцій, що є об'єктом оподаткування, або відповідно до пункту 138.3 статті 138 цього Кодексу донарахування не здійснюються.

140.11. Постійні представництва нерезидента подають звітність з цього податку за загальними правилами, передбаченими цією статтею.

140.12. Банківські та фінансові установи розкривають в податковій звітності інформацію про платників податків та суми операцій, які надали такому банку або фінансовій установі фінансову допомогу у вигляді кредиту, депозиту або позики, якщо відповідна сума (чи її частина) отримана за межами території України платником податку, що розмістив фінансову допомогу, або пов'язаною з нею особою, як кредит, депозит, позика або в іншому вигляді на підставі подібних договорів від такої банківської чи фінансової установи та/або пов'язаної з нею особою.

140.13. Операції, які є об'єктом оподаткування, але не були оподатковані у зв'язку з документальним оформленням таких операцій як такі, що не є об'єктом оподаткування (наприклад, виплата дивідендів оформлена як придбання послуг, тощо) підлягають оподаткуванню за наслідками податкового місяця, протягом якого рішення суду про визнання угоди фіктивною або удаваною набрало законної сили за умов, що в такому рішенні суду визначено яка саме операція була прихована і хто саме є бенефіціарним отримувачем скритих від оподаткування коштів. Контролюючий орган має право визначити податкові зобов'язання платнику податку у зв'язку з рішенням суду, якщо платник податку самостійно не відобразив такі зобов'язання в декларації за звітний місяць протягом якого рішення набрало законної сили.

140.14. Якщо операція, що є об'єктом оподаткування, вчинена платником податку з особою, яка не може бути ідентифікована, вважається, що така операція була вчинена з неплатником податку.

140.15. Платник податку в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, направляє контролюючому органу інформацію щодо фізичної особи - резидента, який не розраховувався з платником податку та заборгованість якого відповідає ознакам безнадійної заборгованості. Інформація подається до 20 числа місяця, що слідує за податковим (звітним) місяцем, протягом якого заборгованість стала відповідати ознакам безнадійної заборгованості.

140.16. Якщо під час проведення інвентаризації активів платника податку була виявлена їх нестача (за винятком списання нестачі у межах норм природного убутку) і платник податку не звернувся до відповідних органів щодо порушення кримінальної справи або притягнення винних осіб до відповідальності, або не прийняв міри щодо стягнення суми компенсації у зв'язку з нестачею від зберігача, страхової компанії тощо, то сума коштів та/або вартість активів щодо яких встановлена нестача вважається сумою фінансової допомоги наданої

	неплатнику податку. Така сума підлягає оподаткуванню за наслідками звітного податкового місяця, в якому була виявлена нестача активів. Виявлена під час інвентаризації активів пересортиця, яка призводить до зменшення вартості активів у розмірі не більше ніж 10%, не враховується для визначення суми фінансової допомоги. 140.17. Якщо платник податку отримав назад, те що було передане за наслідками операції (повністю або частково), за якою платник податків визначив суму податкових зобов'язань та сплатив відповідну суму до бюджету, або рішення суду про визнання угоди фіктивною чи удаваною скасоване, сплачена сума податку у відповідній сумі вважається надмірно сплаченою сумою грошових зобов'язань та підлягає поверненню платнику податку відповідно до статті 43 цього Кодексу.
Стаття 141. Особливості оподаткування окремих видів діяльності та операцій	Стаття 141. Правила оподаткування платників податків – нерезидентів
	141.1. Постійне представництво нерезидента оподатковується за правилами, встановленими цим Кодексом для платників податку – резидентів. З метою оподаткування податком на виведений капітал створення постійного представництва нерезидента прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку, а ліквідації постійного представництва до ліквідації платника податку. 141.2. Нерезидент здійснює свою діяльність на території України виключно через створене на території України постійне представництво або через резидента – платника податку, який здійснює діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента, у випадках: 141.2.1. здавання в оренду (лізинг) майна, розташованого на території України; 141.2.2. продаж нерухомого майна, розташованого на території України; 141.2.3. здійснення довгострокових контрактів на території України; 141.2.4. надання брокерських, комісійних або агентських послуг на користь резидентів, за виключенням купівлі (продажу) товарів, робіт послуг за межами України у нерезидентів (нерезидентам); 141.2.5. здійснення операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, деривативів або корпоративних прав, емітованих (виpusчених) юридичною особою, створеною за законодавством України.

	141.3. Вимоги підпункту 141.2.5 цього Кодексу не застосовуються у випадку здійснення нерезидентом операцій: з державними цінними паперами; облігаціями місцевих позик; борговими цінними паперами, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями; які продані або розміщені нерезидентам за межами території України через уповноважених агентів нерезидентів. 141.4. Для цілей застосування міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування податок на виведений капітал є подібним до податку на прибуток. 141.5. Якщо відповідно до міжнародного договору нерезидент, якій здійснював діяльність на території України через зареєстроване постійне представництво, не підлягає оподаткуванню в Україні, то застосування міжнародного договору здійснюється шляхом повернення сплачених податків в Україні. Для цілей повернення сплаченого податку нерезидент подає декларацію, за правилами встановленими для резидентів, та подає заяву про повернення сум сплачених податків. Порядок повернення сплаченого податку нерезиденту встановлює Кабінет Міністрів України.
РОЗДІЛ IV. ПОДАТОК НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ	
Стаття 165. Доходи, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу	Стаття 165. Доходи, які не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу
165.1. До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються такі доходи: ... 165.1.18. дивіденди, які нараховуються на користь платника податку у вигляді акцій (часток, паїв), емітованих юридичною особою - резидентом, що нараховує такі дивіденди, за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх акціонерів (власників) у статутному фонді емітента, та в результаті якого збільшується статутний фонд емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів; ... 165.1.31. основна сума поворотної фінансової допомоги, наданої платником податку іншим особам, яка повертається йому, основна сума поворотної фінансової допомоги, що отримується платником податку;	165.1. До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються такі доходи: ... 165.1.18. дивіденди, які нараховуються на користь платника податку у вигляді акцій (часток, паїв), емітованих юридичною особою - резидентом, що нараховує такі дивіденди, за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх акціонерів (власників) у статутному фонді емітента, та в результаті якого збільшується статутний фонд емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів; та дивіденди, які нараховуються (сплачуються) на користь платника податку платником податку на виведений капітал; ... 165.1.31. основна сума поворотної фінансової допомоги, наданої платником податку іншим особам, яка повертається йому, основна сума поворотної фінансової допомоги, що отримується платником податку, сума фінансової допомоги, що отримана від платника податку на виведений капітал;

норма відсутня	165.1.60. інші доходи, що отримані від платника податку на виведений капітал, які прямо не зазначені у попередніх положеннях цієї статті, за рахунок коштів (вартості товарів, робіт, послуг) оподаткованих податком на виведений капітал.
Стаття 167. Ставки податку	Стаття 167. Ставки податку
167.1. Ставка податку становить 18 відсотків бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 - 167.5 цієї статті) у тому числі, але не виключно у формі: заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами.	167.1. Ставка податку становить 20 відсотків бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) (крім випадків, визначених у пунктах 167.2 - 167.5 цієї статті) у тому числі, але не виключно у формі: заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами.
Стаття 170. Особливості нарахування (виплати) та оподаткування окремих видів доходів	Стаття 170. Особливості нарахування (виплати) та оподаткування окремих видів доходів
170.2. Оподаткування інвестиційного прибутку. ... 170.2.2. Інвестиційний прибуток розраховується як позитивна різниця між доходом, отриманим платником податку від продажу окремого інвестиційного активу, та його вартістю, що визначається із суми витрат на придбання такого активу з урахуванням норм підпунктів 170.2.4 - 170.2.6 цього пункту (крім операцій з деривативами). При застосуванні платником податку норм підпункту 170.2.9 цього пункту податковий агент - професійний торговець цінними паперами, включаючи банк, з метою визначення об'єкта оподаткування під час виплати платнику податку доходу за придбані у нього інвестиційні активи враховує документально підтверджені витрати такого платника на придбання цих активів. Абзац третій виключено. Запровадження обов'язку податкового агента для професійного торговця цінними паперами, включаючи банк, не звільняє платника податку від обов'язку декларування результатів усіх операцій з купівлі та продажу інвестиційних активів, здійснених протягом звітного (податкового) року як на території України, так і за її межами, за винятком випадків, зазначених в підпункті 170.2.8 цього пункту.	170.2. Оподаткування інвестиційного прибутку. ... 170.2.2. Інвестиційний прибуток розраховується як позитивна різниця між доходом, отриманим платником податку від продажу окремого інвестиційного активу, та його вартістю, що визначається із суми витрат на придбання такого активу з урахуванням норм підпунктів 170.2.4 - 170.2.6 цього пункту (крім операцій з деривативами). Абзац другий виключено Абзац третій виключено. Платник податку зобов'язаний декларувати результати усіх операцій з купівлі та продажу інвестиційних активів, здійснених протягом звітного (податкового) року як на території України, так і за її межами, за винятком випадків, зазначених в підпункті 170.2.8 цього пункту.

До продажу інвестиційного активу прирівнюються також операції з:

обміну інвестиційного активу на інший інвестиційний актив;

зворотного викупу або погашення інвестиційного активу його емітентом, який належав платнику податку;

повернення платнику податку коштів або майна (майнових прав), попередньо внесених ним до статутного капіталу емітента корпоративних прав, у разі виходу такого платника податку з числа засновників (учасників) такого емітента чи ліквідації такого емітента.

Придбанням інвестиційного активу вважаються також операції з внесення платником податку коштів або майна до статутного капіталу юридичної особи - резидента в обмін на емітовані ним корпоративні права.

Інвестиційний актив, подарований платнику податку чи успадкований платником податку, вважається придбаним за вартістю, що дорівнює сумі державного мита та податку з доходів фізичних осіб, сплачених у зв'язку з таким даруванням чи успадкуванням.

Інвестиційний прибуток за операціями з деривативами розраховується як позитивна різниця між доходом, отриманим платником податку за операціями з деривативами (похідними інструментами), включаючи отримані суми періодичних або разових виплат, передбачених умовами контрактів (договорів), та документально підтвердженою сумою, сплаченою платником податку іншій стороні такого контракту (договору) з деривативами (похідними інструментами), в тому числі сплаченими сумами періодичних або разових виплат, які передбачені умовами контракту (договору).

Документальним підтвердженням (первинним документом) доходів та витрат за операціями з інвестиційними активами, укладеними в електронній формі на фондовій біржі для клієнтів - учасників фондової біржі, визнається звіт торговця

До продажу інвестиційного активу прирівнюються також операції з:

обміну інвестиційного активу на інший інвестиційний актив;

зворотного викупу або погашення інвестиційного активу його емітентом, який належав платнику податку;

повернення платнику податку коштів або майна (майнових прав), попередньо внесених ним до статутного капіталу емітента корпоративних прав, у разі виходу такого платника податку з числа засновників (учасників) такого емітента чи ліквідації такого емітента.

Придбанням інвестиційного активу вважаються також операції з внесення платником податку коштів або майна до статутного капіталу юридичної особи - резидента в обмін на емітовані ним корпоративні права **за виключенням внесення до статутного капіталу юридичної особи – емітента коштів або майна за рахунок розподіленого прибутку такої юридичної особи – емітента, без фактичної виплати на користь власника. Вартість внеску за рахунок розподіленого прибутку юридичної особи – емітента без фактичної виплати на користь власника не враховується у складі витрат під час розрахунку інвестиційного прибутку.**

Інвестиційний актив, подарований платнику податку чи успадкований платником податку, вважається придбаним за вартістю, що дорівнює сумі державного мита та податку з доходів фізичних осіб, сплачених у зв'язку з таким даруванням чи успадкуванням.

Інвестиційний прибуток за операціями з деривативами розраховується як позитивна різниця між доходом, отриманим платником податку за операціями з деривативами (похідними інструментами), включаючи отримані суми періодичних або разових виплат, передбачених умовами контрактів (договорів), та документально підтвердженою сумою, сплаченою платником податку іншій стороні такого контракту (договору) з деривативами (похідними інструментами), в тому числі сплаченими сумами періодичних або разових виплат, які передбачені умовами контракту (договору).

Документальним підтвердженням (первинним документом) доходів та витрат за операціями з інвестиційними активами, укладеними в електронній формі на фондовій біржі для клієнтів - учасників фондової біржі, визнається звіт торговця

цінними паперами (брокера), який формується на базі біржового звіту та договору на брокерське обслуговування.

...

~~170.2.9. Податковим агентом платника податку, який здійснює операції з інвестиційними активами з використанням послуг професійного торговця цінними паперами, включаючи банк, є такий професійний торговець (крім операцій з цінними паперами, визначеними у підпункті 165.1.52 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу). Податковий агент під час кожного нарахування платнику інвестиційного прибутку нараховує (утримує) податок за ставкою, визначеною підпунктом 167.5.1 пункту 167.5 статті 167 цього Кодексу, та сплачує (перераховує) утриманий податок до бюджету під час кожного нарахування такого доходу, що не звільняє платника податку від подання річної податкової декларації при отриманні ним доходу, зазначеного у цьому пункті.~~

~~Методика визначення інвестиційного прибутку професійним торговцем цінними паперами при виконанні функцій податкового агента встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, спільно з Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.~~

170.5. Оподаткування дивідендів.

170.5.1. Податковим агентом платника податку під час нарахування на його користь дивідендів, крім випадків, зазначених у підпункті 165.1.18 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу, є емітент корпоративних прав ~~або за його дорученням інша особа, яка здійснює таке нарахування.~~

170.5.2. Будь-який резидент, який нараховує дивіденди, включаючи того, який сплачує податок на прибуток підприємств у спосіб, відмінний від загального (є суб'єктом спрощеної системи оподаткування), або звільнений від сплати такого податку з будь-яких підстав, є податковим агентом під час нарахування дивідендів.

170.5.3. Дивіденди, нараховані платникові податку за акціями або іншими корпоративними правами, що мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка перевищує суму виплат, розраховану на будь-яку іншу акцію (корпоративне право), емітовану таким платником податку згідно з підпунктом 153.3.7 пункту 153.3 статті 153 цього Кодексу, для цілей оподаткування прирівнюються до виплати заробітної плати з відповідним оподаткуванням.

цінними паперами (брокера), який формується на базі біржового звіту та договору на брокерське обслуговування.

...

Підпункт 170.2.9 виключено

170.5. Оподаткування дивідендів.

170.5.1. Податковим агентом платника податку під час нарахування на його користь дивідендів, крім випадків, зазначених у підпункті 165.1.18 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу, є емітент корпоративних прав.

Підпункт 170.5.2 виключено

170.5.3. Дивіденди, **інші суми, що** нараховані платникові податку за акціями або іншими корпоративними правами, що мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка перевищує суму виплат, розраховану на будь-яку іншу акцію (корпоративне право), для цілей оподаткування прирівнюються до виплати заробітної плати з відповідним оподаткуванням.

170.5.4. Доходи, зазначені в цьому пункті, остаточно оподатковуються податковим агентом під час їх нарахування платнику податку за ставкою, визначеною підпунктами 167.5.1 та 167.5.2 пункту 167.5 статті 167 цього Кодексу.	170.5.4. Дивіденди, інші суми по акціях та/або інвестиційних сертифікатах, що виплачуються неплатниками податку на виведений капітал, оподатковуються за ставкою 20%.
---	--

РОЗДІЛ V. ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ

Стаття 181. Вимоги щодо реєстрації осіб як платників податку	Стаття 181. Вимоги щодо реєстрації осіб як платників податку
181.1. У разі якщо загальна сума від здійснення операцій з постачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню згідно з цим розділом, у тому числі з використанням локальної або глобальної комп'ютерної мережі, нарахована (сплачена) такій особі протягом останніх 12 календарних місяців, сукупно перевищує 1 000 000 гривень (без урахування податку на додану вартість), така особа зобов'язана зареєструватися як платник податку у контролюючому органі за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) з дотриманням вимог, передбачених статтею 183 цього Кодексу, крім особи, яка є платником єдиного податку першої — третьої групи.	181.1. У разі якщо загальна сума від здійснення операцій з постачання товарів/послуг, що підлягають оподаткуванню згідно з цим розділом, у тому числі з використанням локальної або глобальної комп'ютерної мережі, нарахована (сплачена) такій особі протягом останніх 12 календарних місяців, сукупно перевищує 5 000 000 гривень (без урахування податку на додану вартість), така особа зобов'язана зареєструватися як платник податку у контролюючому органі за своїм місцезнаходженням (місцем проживання) з дотриманням вимог, передбачених статтею 183 цього Кодексу.

РОЗДІЛ XII. ПОДАТОК НА МАЙНО

Стаття 266. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки	Стаття 266. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки
... 266.7. Порядок обчислення суми податку 266.7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку: а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та відповідної ставки податку; б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів	... 266.7. Порядок обчислення суми податку 266.7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку: а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та відповідної ставки податку; б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів

"а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та відповідної ставки податку; в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та відповідної ставки податку; г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів "б" і "в" цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості; г) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а" - "г" цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку). Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку. норма відсутня 266.7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 266.7.1 пункту 266.7 цієї статті, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).	"а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та відповідної ставки податку; в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та відповідної ставки податку; г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів "б" і "в" цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості; г) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а" - "г" цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку). Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом з урахуванням положень статті 290 цього Кодексу. 266.7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 266.7.1 пункту 266.7 цієї статті з урахуванням положень статті 290 цього Кодексу, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).
--	---

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.	Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.
Стаття 267. Транспортний податок	Стаття 267. Транспортний податок
267.6. Порядок обчислення та сплати податку 267.6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.	267.6. Порядок обчислення та сплати податку 267.6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом з урахуванням положень статті 290 цього Кодексу за місцем реєстрації платника податку. 267.6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 267.6.1 пункту 267.6 цієї статті з урахуванням положень статті 290 цього Кодексу, та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року). Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі

	органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.
Стаття 286. Порядок обчислення плати за землю	Стаття 286. Порядок обчислення плати за землю
... 286.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 цього Кодексу. У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності. У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.	... 286.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами з урахуванням положень статті 290 цього Кодексу, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 цього Кодексу. У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності. У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.
стаття 290 вилучена	Стаття 290. Порядок зменшення суми податку на майно
норма відсутня	290.1. Загальна сукупна сума податку на майно з усіх об'єктів оподаткування фізичної особи, що обчислена контролюючим органом згідно із пунктом 266.7 статті 266, пунктом 267.6 статті 267, пунктом 286.5 статті 286 цього Кодексу, в межах її позитивного значення зменшується на суму податку на доходи фізичних осіб та/або суму єдиного податку, які сплачені фізичною особою - платником податку на майно та/або членом (членами) його родини першого ступеня споріднення (за виключенням чоловіка (дружини)), що мешкає разом із ним та не має самостійних об'єктів оподаткування податком на майно, протягом року, що передує року, в якому здійснюється обчислення сум податку на майно. 290.2. Загальна сукупна сума податку на майно з усіх об'єктів оподаткування, що належить на праві власності фізичним особам, що перебувають у шлюбі (як ті що належить кожному окремо так і ті, що перебувають у спільній власності подружжя), що обчислена контролюючим органом згідно із пунктом 266.7 статті 266, пунктом 267.6 статті 267,

	пунктом 286.5 статті 286 цього Кодексу, в межах її позитивного значення зменшується на суму податку на доходи фізичних осіб та/або суму єдиного податку, що сплачена кожним із подружжя (дружиною та чоловіком) протягом року, що передус року, в якому здійснюється обчислення сум податку на майно. 290.3. Зменшення загальної сукупної суми податку на майно, передбачене цією статтею, здійснюється контролюючим органом під час обчислення сум податку на майно пропорційно по всіх його складових, встановлених статтею 265 цього Кодексу, тобто обчислені контролюючим органом сума податку на нерухоме майно, відмінного від земельної ділянки; сума транспортного податку; сума плати за землю підлягають зменшенню у пропорції, яку кожна така сума становить відносно до загальної сукупної суми податку на майно. 290.4. Залишок сум, що залишився не врахованим у зменшення загальної сукупної суми податку на майно, не переноситься на зменшення суми податку на майно наступних податкових (звітних) періодів.
--	---

РОЗДІЛ XIV. СПЕЦІАЛЬНІ ПОДАТКОВІ РЕЖИМИ

ГЛАВА 1. СПРОЩЕНА СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ, ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ

Стаття 291. Загальні положення	Стаття 291. Загальні положення
291.5. Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп: 291.5.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють: 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора); (зміни, внесені абзацом двадцять третім підпункту 14 пункту 1 розділу I Закону України від 04.11.2011 р. N 4014-VI, (щодо обмеження застосування спрощеної системи оподаткування для провадження діяльності з організації, проведення азартних ігор) набирають чинності з дня набрання чинності законом, що регулює питання діяльності у сфері грального бізнесу) 2) обмін іноземної валюти; 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);	291.5. Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп: 291.5.1. суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють: 1) діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора); (зміни, внесені абзацом двадцять третім підпункту 14 пункту 1 розділу I Закону України від 04.11.2011 р. N 4014-VI, (щодо обмеження застосування спрощеної системи оподаткування для провадження діяльності з організації, проведення азартних ігор) набирають чинності з дня набрання чинності законом, що регулює питання діяльності у сфері грального бізнесу) 2) обмін іноземної валюти; 3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі організованого утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння організованого утворення та напівдорогоцінного каміння);

5) видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;

6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейєрами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III цього Кодексу;

7) діяльність з управління підприємствами;

8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);

9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

291.5.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

291.5.3. фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

291.5.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі організованого утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння організованого утворення та напівдорогоцінного каміння);

5) видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;

6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейєрами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III цього Кодексу;

7) діяльність з управління підприємствами;

8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);

9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

291.5.2. фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

291.5.3. фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

291.5.4. страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

291.5.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

291.5.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

291.5.7. фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

291.5.8. суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

норма відсутня

291.5.5. суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

291.5.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

291.5.7. фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

291.5.8. суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин);

291.5.9. фізичні особи-підприємці, які відповідають двом або більше з таких критеріїв:

а) виконують роботи, надають послуги (включаючи посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009: 2005), або поставляє товари одній юридичній особі або декільком юридичним особам, які відповідають критеріям пов'язаних осіб, встановленими у підпункті 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, протягом періоду часу, що перевищує 6 (шість) місяців, при цьому такі роботи / послуги можуть виконуватися (товари поставлятися) по декількох проектах або договорами одночасно або послідовно;

б) одержують доходи від поставки товарів, робіт, послуг одній юридичній особі або декільком юридичним особам, які відповідають критеріям пов'язаних осіб, встановленими у підпункті 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, в розмірі, що перевищує 85% доходу такої фізичної особи-підприємця протягом періоду часу тривалістю більше 6 (шести) місяців;

в) виконують роботи та / або надають послуги, аналогічні посадовим обов'язкам штатних співробітників юридичної особи, якій така фізична особа-підприємець надає роботи / послуги;

г) при здійсненні господарської діяльності з постачання товарів, виконання робіт, надання послуг підпорядковуються внутрішнім інструкціям та робочому розпорядку юридичної особи, якій така фізична особа-підприємець поставляє товари, виконує роботи, надає послуги;

	д) не мають власного / орендованого місця для здійснення господарської діяльності з постачання товарів, виконання робіт, надання послуг і здійснюють свою діяльність на території юридичної особи, якій така фізична особа-підприємець поставляє товари, виконує роботи, надає послуги, або на території інших юридичних осіб, які є пов'язаними з такою юридичною особою згідно з критеріями, встановленими у підпункті 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу; е) здійснюють господарську діяльність з постачання товарів, виконання робіт, надання послуг з використанням майна (телефони, комп'ютери, принтери, факси, меблі, автомобілі, канцтовари, спецодяг, бензин і т.ін.), що належить юридичній особі, якій така фізична особа-підприємець поставляє товари, виконує роботи, надає послуги, та / або з використанням майна інших юридичних осіб, які є пов'язаними з такою юридичною особою згідно з критеріями, встановленими у підпункті 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу; є) до початку реєстрації фізичної особи-підприємцем на спрощеній системі оподаткування така фізична особа була штатним співробітником юридичної особи, якій така фізична особа-підприємець поставляє товари, виконує роботи, надає послуги, або була штатним співробітником інших юридичних осіб, які є пов'язаними з такою юридичною особою згідно з критеріями, встановленими у підпункті 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.
Стаття 299. Порядок реєстрації та анулювання реєстрації платників єдиного податку	Стаття 299. Порядок реєстрації та анулювання реєстрації платників єдиного податку
299.10. Реєстрація платником єдиного податку є безстроковою та може бути анульована шляхом виключення з реєстру платників єдиного податку за рішенням контролюючого органу у разі: 1) подання платником податку заяви щодо відмови від застосування спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених цим Кодексом, - в останній день календарного кварталу, в якому подано таку заяву; 2) припинення юридичної особи (крім перетворення) або припинення підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем відповідно до закону - в день отримання відповідним контролюючим органом від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації такого припинення;	299.10. Реєстрація платником єдиного податку є безстроковою та може бути анульована шляхом виключення з реєстру платників єдиного податку за рішенням контролюючого органу у разі: 1) подання платником податку заяви щодо відмови від застосування спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених цим Кодексом, - в останній день календарного кварталу, в якому подано таку заяву; 2) припинення юридичної особи (крім перетворення) або припинення підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем відповідно до закону - в день отримання відповідним контролюючим органом від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації такого припинення;

3) у випадках, визначених підпунктом 298.2.3 пункту 298.2 статті 298 цього Кодексу; 4) якщо у податковому (звітному) році частка сільськогосподарського товаровиробництва платника єдиного податку четвертої групи становить менш як 75 відсотків. норма відсутня	3) у випадках, визначених підпунктом 298.2.3 пункту 298.2 статті 298 цього Кодексу; 4) якщо у податковому (звітному) році частка сільськогосподарського товаровиробництва платника єдиного податку четвертої групи становить менш як 75 відсотків; 5) набрання законної сили рішення суду про скасування реєстрації платника єдиного податку фізичної особи – підприємця, у зв'язку із встановленням судом відповідності фізичної особи-підприємця одночасно двом або більше критеріям, зазначеним у п.п.291.5.9 п.291.5 ст. 291 цього Кодексу.
299.11. У разі виявлення відповідним контролюючим органом під час проведення перевірок порушень платником єдиного податку першої - третьої груп вимог, встановлених цією главою, анулювання реєстрації платника єдиного податку першої - третьої груп проводиться за рішенням такого органу, прийнятим на підставі акта перевірки, з першого числа місяця, наступного за кварталом, в якому допущено порушення. У такому випадку суб'єкт господарювання має право обрати або перейти на спрощену систему оподаткування після закінчення чотирьох послідовних кварталів з моменту прийняття рішення контролюючим органом. У разі виявлення відповідним контролюючим органом під час проведення виїзних документальних перевірок платника єдиного податку четвертої групи невідповідності вимогам підпункту 4 пункту 291.4 та пункту 291.5 1 статті 291 цього Кодексу у податковому (звітному) році або у попередніх періодах, такому платнику за такі періоди нараховуються податки та збори, від сплати яких він звільнявся як платник єдиного податку четвертої групи, та штрафні (фінансові) санкції (штрафи), передбачені главою 11 розділу II цього Кодексу. Такий платник податку зобов'язаний перейти до сплати податків за загальною системою оподаткування, починаючи з наступного місяця після місяця, у якому встановлено таке порушення.	299.11. У разі виявлення відповідним контролюючим органом під час проведення перевірок порушень платником єдиного податку першої - третьої груп вимог, встановлених цією главою, анулювання реєстрації платника єдиного податку першої - третьої груп проводиться за рішенням такого органу, прийнятим на підставі акта перевірки або рішення суду, з першого числа місяця, наступного за кварталом, в якому допущено порушення. У такому випадку суб'єкт господарювання має право обрати або перейти на спрощену систему оподаткування після закінчення чотирьох послідовних кварталів з моменту прийняття рішення контролюючим органом. Якщо контролюючим органом в судовому порядку доведено відповідність фізичної особи – підприємця одночасно двом або більше критеріям, що свідчить про наявність фактично трудових відносин між платником – єдиного податку та юридичною або фізичною особою підприємцем, то контролюючий орган надсилає рішення суду до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю для застосування штрафу. Контролюючий орган не здійснює донарахування податкових зобов'язань та зобов'язань з єдиного внеску юридичній або фізичній особі підприємцю у зв'язку з відносинами з особою - платником єдиного податку, свідоцтво якого про реєстрації платника єдиного податку анульовано, а також такій особі - платнику єдиного податку. У разі виявлення відповідним контролюючим органом під час проведення виїзних документальних перевірок платника єдиного податку четвертої групи невідповідності вимогам підпункту 4 пункту 291.4 та пункту 291.5 1 статті 291 цього Кодексу у податковому (звітному) році або у попередніх періодах, такому платнику за такі періоди нараховуються податки та збори, від сплати яких він

	звільнявся як платник єдиного податку четвертої групи, та штрафні (фінансові) санкції (штрафи), передбачені главою 11 розділу II цього Кодексу. Такий платник податку зобов'язаний перейти до сплати податків за загальною системою оподаткування, починаючи з наступного місяця після місяця, у якому встановлено таке порушення.
РОЗДІЛ XVIII. ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ В УМОВАХ ДІЇ УГОДИ ПРО РОЗПОДІЛ ПРОДУКЦІЇ	Вилучити
РОЗДІЛ XX. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	
Підрозділ 4. Особливості справляння податку на прибуток підприємств	Підрозділ 4. Особливості справляння податку на виведений капітал
норма відсутня	41. Починаючи з 1 січня 201__ року суми переплат з податку на прибуток підприємств можуть бути використані платниками податків в рахунок зменшення грошових зобов'язань з податку на виведений капітал та/або підлягають поверненню платнику податку в порядку, встановленому статтею 43 цього Кодексу. Для цілей цього пункту під переплатами з податку на прибуток розуміється сума перевищення фактично сплачених (що підтверджуються платіжними документами) протягом звітного (податкового) періоду платежів з податку на прибуток (включаючи всі види авансових внесків) над сумою нарахованого податку (що підтверджується декларацією з податку на прибуток за відповідний податковий (звітний) період) за будь-який період до 1 січня 201__ року. Суми грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням-рішенням не враховується для цілей визначення суми переплати з податку на прибуток підприємств, за виключенням сум грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням-рішенням, яке було скасоване в адміністративному або судовому порядку.
норма відсутня	42. Платники податку за власним вибором мають право розрахувати податкові зобов'язання з податку на прибуток за 201__ рік або за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу у редакції, що діяла протягом 201__

	року, або за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу у редакції, чинної з 1 січня 201__ року.
норма відсутня	43. Сума дивідендів, що виплачується за результатами 2014 і розрахована з суми, яка не перевищує об'єкт оподаткування, задекларований в податковій декларації за 2014 відповідно, не є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал за умови, що грошове зобов'язання, визначене з об'єкта оподаткування за 2014 рік, погашене. У разі наявності непогашеного грошового зобов'язання вся сума дивідендів, що підлягають виплаті, підлягає оподаткуванню податком виведений капітал. Аналогічне правило оподаткування застосовується до суми дивідендів, що виплачується за результатами 2015 року, але виключно за умови, що платник податку розраховував податкові зобов'язання з податку на прибуток за 2015 рік за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу у редакції, що діяла протягом 2015 року.
Підрозділ 10. Інші перехідні положення	Підрозділ 10. Інші перехідні положення
16¹. Тимчасово, до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України, встановлюється військовий збір.	пункт 16 ¹ виключено
ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗБІР ТА ОБЛІК ЄДИНОГО ВНЕСКУ НА ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ» N 2464-VI ВІД 8 ЛИПНЯ 2010 РОКУ	
Стаття 1. Визначення термінів	Стаття 1. Визначення термінів
1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні: 1) Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - Державний реєстр) - організаційно-технічна система, призначена для накопичення, зберігання та використання інформації про збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, його платників та застрахованих осіб, що складається з реєстру страхувальників та реєстру застрахованих осіб; 2) єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний внесок) - консолідований страховий внесок, збір якого здійснюється до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб на отримання	1. У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні: 1) Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - Державний реєстр) - організаційно-технічна система, призначена для накопичення, зберігання та використання інформації про збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, його платників та застрахованих осіб, що складається з реєстру страхувальників та реєстру застрахованих осіб; 2) єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний внесок) - консолідований страховий внесок, збір якого здійснюється до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб на отримання

страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування; 3) застрахована особа - фізична особа, яка відповідно до законодавства підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню і сплачує (сплачувала) та/або за яку сплачується чи сплачувався у встановленому законом порядку єдиний внесок; 3¹) органи доходів і зборів - центральний орган виконавчої влади, що формує податкову і митну політику (в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів, єдиного внеску) та забезпечує її реалізацію (центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику), та його територіальні органи; 4) максимальна величина бази нарахування єдиного внеску — максимальна сума доходу застрахованої особи на місяць, що дорівнює двадцяти п'яти розмірам прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом, на яку нараховується єдиний внесок; 5) мінімальний страховий внесок - сума єдиного внеску, що визначається розрахунково як добуток мінімального розміру заробітної плати на розмір внеску, встановлений законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), та підлягає сплаті щомісяця; 6) недоїмка - сума єдиного внеску, своєчасно не нарахована та/або не сплачена у строки, встановлені цим Законом, обчислена органом доходів і зборів у випадках, передбачених цим Законом; 7) Пенсійний фонд України (далі - Пенсійний фонд) - орган, уповноважений відповідно до цього Закону вести реєстр застрахованих осіб Державного реєстру та виконувати інші функції, передбачені законом; 8) посвідчення застрахованої особи в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - посвідчення застрахованої особи) - спеціальний документ у вигляді електронної смарт-картки з візуальними персоніфікованими ознаками, який забезпечує документування, збереження і використання індивідуальної інформації про набуті застрахованою особою права у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування, на якому може зберігатися інша інформація для забезпечення захисту прав застрахованих осіб	страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування; 3) застрахована особа - фізична особа, яка відповідно до законодавства підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню і сплачує (сплачувала) та/або за яку сплачується чи сплачувався у встановленому законом порядку єдиний внесок; 3¹) органи доходів і зборів - центральний орган виконавчої влади, що формує податкову і митну політику (в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів, єдиного внеску) та забезпечує її реалізацію (центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику), та його територіальні органи; пункт 4 виключити 5) мінімальний страховий внесок - сума єдиного внеску, що визначається розрахунково як добуток мінімального розміру заробітної плати на розмір внеску, встановлений законом на місяць, за який нараховується заробітна плата (дохід), та підлягає сплаті щомісяця; 6) недоїмка - сума єдиного внеску, своєчасно не нарахована та/або не сплачена у строки, встановлені цим Законом, обчислена органом доходів і зборів у випадках, передбачених цим Законом; 7) Пенсійний фонд України (далі - Пенсійний фонд) - орган, уповноважений відповідно до цього Закону вести реєстр застрахованих осіб Державного реєстру та виконувати інші функції, передбачені законом; 8) посвідчення застрахованої особи в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування (далі - посвідчення застрахованої особи) - спеціальний документ у вигляді електронної смарт-картки з візуальними персоніфікованими ознаками, який забезпечує документування, збереження і використання індивідуальної інформації про набуті застрахованою особою права у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування, на якому може зберігатися інша інформація для забезпечення захисту прав застрахованих осіб
---	--

на отримання коштів та послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням; 9) страхові кошти - кошти, які формуються за рахунок сплати єдиного внеску та надходжень від фінансових санкцій (штрафів та пені), що застосовуються відповідно до закону; 10) страхувальники - роботодавці та інші особи, які відповідно до цього Закону зобов'язані сплачувати єдиний внесок; 11) учасники накопичувальної системи пенсійного страхування - фізичні особи, які сплачують/за яких сплачуються страхові внески до накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування; 12) основне місце роботи - місце роботи, де працівник працює на підставі укладеного трудового договору, де знаходиться (оформлена) його трудова книжка, до якої вноситься відповідний запис про роботу. 2. Інші терміни використовуються у значенні, визначеному законами про окремі види загальнообов'язкового державного соціального страхування.	на отримання коштів та послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням; 9) страхові кошти - кошти, які формуються за рахунок сплати єдиного внеску та надходжень від фінансових санкцій (штрафів та пені), що застосовуються відповідно до закону; 10) страхувальники - роботодавці та інші особи, які відповідно до цього Закону зобов'язані сплачувати єдиний внесок; 11) учасники накопичувальної системи пенсійного страхування - фізичні особи, які сплачують/за яких сплачуються страхові внески до накопичувальної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування; 12) основне місце роботи - місце роботи, де працівник працює на підставі укладеного трудового договору, де знаходиться (оформлена) його трудова книжка, до якої вноситься відповідний запис про роботу. 2. Інші терміни використовуються у значенні, визначеному законами про окремі види загальнообов'язкового державного соціального страхування.
Стаття 7. База нарахування єдиного внеску	Стаття 7. База нарахування єдиного внеску
1. Єдиний внесок нараховується: 1) для платників, зазначених у пунктах 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, - на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України "Про оплату праці", та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами; для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму грошового забезпечення кожної застрахованої особи, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами; допомоги або компенсації відповідно до законодавства.	1. Єдиний внесок нараховується: 1) для платників, зазначених у пунктах 1 (крім абзацу сьомого) частини першої статті 4 цього Закону, - на суму нарахованої кожній застрахованій особі заробітної плати за видами виплат, які включають основну та додаткову заробітну плату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, у тому числі в натуральній формі, що визначаються відповідно до Закону України "Про оплату праці", та суму винагороди фізичним особам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами; для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму грошового забезпечення кожної застрахованої особи, оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами; допомоги або компенсації відповідно до законодавства.

Нарахування та сплата єдиного внеску за платників, зазначених у абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, але не менше мінімального страхового внеску за кожну особу; 2) для платників, зазначених у пунктах 4 (крім фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування) та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за місяць, у якому отримано дохід (прибуток). У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному році або окремому місяці звітного року, такий платник має право самостійно визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску; 3) для платників, зазначених у пункті 4 частини першої статті 4 цього Закону, які обрали спрощену систему оподаткування, - на суми, що визначаються такими платниками самостійно для себе, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску; 3. Нарахування єдиного внеску здійснюється в межах максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом.	Нарахування та сплата єдиного внеску за платників, зазначених у абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, але не менше мінімального страхового внеску за кожну особу; 2) для платників, зазначених у пунктах 4 (крім фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування) та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за місяць, у якому отримано дохід (прибуток). У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному році або окремому місяці звітного року, такий платник має право самостійно визначити базу нарахування. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску; 3) для платників, зазначених у пункті 4 частини першої статті 4 цього Закону, які обрали спрощену систему оподаткування, - на суми, що визначаються такими платниками самостійно для себе. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску; частину 3 виключити
Стаття 8. Розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування	Стаття 8. Розмір єдиного внеску та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування
5. Єдиний внесок для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 22 відсотки до визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.	5. Єдиний внесок для платників, зазначених у статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 10 відсотків до визначеної статтею 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.
Стаття 10. Добровільна сплата єдиного внеску	Стаття 10. Добровільна сплата єдиного внеску
5. Договором про добровільну участь може бути передбачена одноразова сплата особою єдиного внеску за попередні періоди, в яких особа не підлягала загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню (у тому числі за період з 1 січня 2004 року по 31 грудня 2010 року). При цьому сума сплаченого єдиного внеску за кожен місяць такого періоду не може бути меншою за	5. Договором про добровільну участь може бути передбачена одноразова сплата особою єдиного внеску за попередні періоди, в яких особа не підлягала загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню (у тому числі за період з 1 січня 2004 року по 31 грудня 2010 року). При цьому сума сплаченого єдиного внеску за кожен місяць такого періоду не може бути меншою за

мінімальний страховий внесок та більшою за суму єдиного внеску, обчисленого виходячи з максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановлених на дату укладення договору (крім осіб, зазначених в абзацах другому - четвертому частини першої цієї статті). Одноразова сплата особою єдиного внеску за попередні періоди, передбачена абзацом першим цієї частини, може бути здійснена за окремим договором, укладеним у порядку, передбаченому частинами першою, третьою та четвертою цієї статті.	мінімальний страховий внесок (крім осіб, зазначених в абзацах другому - четвертому частини першої цієї статті). Одноразова сплата особою єдиного внеску за попередні періоди, передбачена абзацом першим цієї частини, може бути здійснена за окремим договором, укладеним у порядку, передбаченому частинами першою, третьою та четвертою цієї статті.
Кодекс законів про працю України	
Стаття 259. Нагляд і контроль за додержанням законодавства про працю	Стаття 259. Нагляд і контроль за додержанням законодавства про працю
Державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про працю юридичними особами незалежно від форми власності, виду діяльності, господарювання, фізичними особами - підприємцями, які використовують найману працю, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Центральні органи виконавчої влади здійснюють контроль за додержанням законодавства про працю на підприємствах, в установах і організаціях, що перебувають у їх функціональному підпорядкуванні, крім органів доходів і зборів, які мають право з метою перевірки дотримання податкового законодавства здійснювати такий контроль на всіх підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності та підпорядкування. Частину третю виключено Громадський контроль за додержанням законодавства про працю здійснюють професійні спілки та їх об'єднання.	Державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про працю юридичними особами незалежно від форми власності, виду діяльності, господарювання, фізичними особами - підприємцями, які використовують найману працю, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Центральні органи виконавчої влади здійснюють контроль за додержанням законодавства про працю на підприємствах, в установах і організаціях, що перебувають у їх функціональному підпорядкуванні, крім органів доходів і зборів, які мають право з метою перевірки дотримання податкового законодавства здійснювати такий контроль на всіх підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності та підпорядкування. Державний нагляд за додержанням законодавства про працю в частині оформлення трудових відносин між фізичними особами-підприємцями – платниками єдиного податку та юридичними особами, яким такі фізичні особи постачають товари, надають послуги, виконують роботи, здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування єдиної державної податкової, державної митної політики в частині адміністрування податків і зборів, митних платежів. Частину третю виключено Громадський контроль за додержанням законодавства про працю здійснюють професійні спілки та їх об'єднання.

Стаття 265. Відповідальність за порушення законодавства про працю	Стаття 265. Відповідальність за порушення законодавства про працю
Посадові особи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, винні у порушенні законодавства про працю, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством. Юридичні та фізичні особи - підприємці, які використовують найману працю, несуть відповідальність у вигляді штрафу в разі: фактичного допуску працівника до роботи без оформлення трудового договору (контракту), оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, та виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків - у тридцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення; порушення встановлених строків виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш як за один місяць, виплата їх не в повному обсязі - у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення; недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці - у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення; недотримання встановлених законом гарантій та пільг працівникам, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України "Про військовий обов'язок і військову службу", "Про альтернативну (невійськову) службу", "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію", - у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення; порушення інших вимог трудового законодавства, крім передбачених абзацами другим - п'ятим частини другої цієї статті - у розмірі мінімальної заробітної плати.	Посадові особи органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, винні у порушенні законодавства про працю, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством. Юридичні та фізичні особи - підприємці, які використовують найману працю, несуть відповідальність у вигляді штрафу в разі: фактичного допуску працівника до роботи без оформлення трудового договору (контракту), оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, та виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків, анулювання протягом календарного року реєстрації двох і більше платників єдиного податку фізичної особи у зв'язку із встановленням наявності фактично трудових відносин з юридичною або фізичною особою - підприємцем, - у тридцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення; порушення встановлених строків виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш як за один місяць, виплата їх не в повному обсязі - у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення; недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці - у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення; недотримання встановлених законом гарантій та пільг працівникам, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України "Про військовий обов'язок і військову службу", "Про альтернативну (невійськову) службу", "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію", - у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення;

Штрафи, накладення яких передбачено частиною другою цієї статті, є фінансовими санкціями і не належать до адміністративно-господарських санкцій, визначених главою 27 Господарського кодексу України. Штрафи, зазначені у частині другій цієї статті, накладаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Штрафи, зазначені в абзаці другому частини другої цієї статті, можуть бути накладені центральним органом виконавчої влади, зазначеним у частині четвертій цієї статті, без здійснення заходу державного нагляду (контролю) на підставі рішення суду про оформлення трудових відносин із працівником, який виконував роботу без укладення трудового договору, та встановлення періоду такої роботи чи роботи на умовах неповного робочого часу в разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, в установі, організації. Виконання постанови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, покладається на Державну виконавчу службу. Сплата штрафу не звільняє від усунення порушень законодавства про працю.	порушення інших вимог трудового законодавства, крім передбачених абзацами другим - п'ятим частини другої цієї статті - у розмірі мінімальної заробітної плати. Штрафи, накладення яких передбачено частиною другою цієї статті, є фінансовими санкціями і не належать до адміністративно-господарських санкцій, визначених главою 27 Господарського кодексу України. Штрафи, зазначені у частині другій цієї статті, накладаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Штрафи, зазначені в абзаці другому частини другої цієї статті, можуть бути накладені центральним органом виконавчої влади, зазначеним у частині четвертій цієї статті, без здійснення заходу державного нагляду (контролю) на підставі рішення суду про оформлення трудових відносин із працівником, який виконував роботу без укладення трудового договору, та встановлення періоду такої роботи чи роботи на умовах неповного робочого часу в разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, в установі, організації. Виконання постанови центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, покладається на Державну виконавчу службу. Сплата штрафу не звільняє від усунення порушень законодавства про працю.
---	---